

भन् ठूलो बेथितिमा दर्जन विश्वविद्यालय

विश्वविद्यालय विमर्श

सबैजसो विश्वविद्यालयमा विद्यार्थी र अध्यापकबाट तालाबन्दी निरन्तर, बजेट तथा प्राध्यापक र कर्मचारी अभाव

भर्ना, अध्यापन, परीक्षा र नतिजा नियमित हुन नसक्दा युवा विद्यार्थीको संवेदनशील समयमाथि खेलबाड

तस्बिर : भवानी भट्ट/कान्तिपुर

अलपत्र विश्वविद्यालय २०६८ मा स्थापना भएको सुदूरपश्चिम विश्वविद्यालयले आफ्नै पूर्वाधार बनाउन सकेको छैन, तालाबन्दी भने परम्पराजस्तै बनेको छ ।

सुदीप ठेगाना (काठमाडौं)

देशकै जेठो र ठूलो त्रिभुवन विश्वविद्यालय आफैभित्रका बेथितिको भारिले निसासिएको छ, तर नयाँ विश्वविद्यालयको हविगत पनि फरक छैन । सबैजसो विश्वविद्यालयमा विद्यार्थी र अध्यापकहरूको तालाबन्दी, प्राध्यापक तथा कर्मचारी अभाव, अपर्याप्त बजेट, पदाधिकारीविहीनता र जग्गाजमिनको विवाद छ । भर्ना, अध्यापन, परीक्षा र नतिजा प्रकाशन नियमित हुन नसक्दा युवा विद्यार्थीको संवेदनशील समयमाथि खेलबाड भइरहेको छ ।

भएका दर्जन विश्वविद्यालय नै दिशाहीन, गतिहीन भइरहेका बेला नयाँ विश्वविद्यालय खोल्ने क्रम भने चलिरहेको छ । आवश्यकता र योजनाबन्दा पनि हचुचामा प्रादेशिक विश्वविद्यालय स्थापना हुँदै गएका छन् । तिनले पनि स्थापनाकालमै विद्यार्थी, बजेट, जनशक्तिको अभाव बेहोरुपर्नेको छ ।

पूर्वाञ्चल विश्वविद्यालयमा ४ महिनादेखि तालाबन्दी छ भने मध्यपश्चिमको सेवा आयोगमा पनि ६ महिनादेखि ताला लागेको छ । लुम्बिनी बौद्ध र राजर्षि जनक उपकुलपतिविहीन छन् । खुला विश्वविद्यालयमा दिनका तीन पद डेढ वर्षदेखि खाली छन् । नेपाल संस्कृतमा विद्यार्थीको दीक्षान्त कार्यक्रम नभएकै १२ वर्ष पुग्यो । कृषि तथा वन विज्ञानमा विद्यार्थी भर्ना हुन छाडेका छन् । सुदूरपश्चिममा अध्यापक छनोटमा जहिल्यै किचलो हुने गरेको छ । पोखरा विश्वविद्यालयले नबन्द-हडतालले क्षति भएको शैक्षिक गतिविधिलाई उकास्न

विश्वविद्यालयको हविगत

पूर्वाञ्चल 8 महिनादेखि तालाबन्दी

मध्यपश्चिम सेवा आयोगमा 6 महिनादेखि ताला

नेपाल संस्कृत दीक्षान्त समारोह नभएकै १2 वर्ष

लुम्बिनी बौद्ध उपकुलपतिविहीन

राजर्षि जनक पदाधिकारी न कार्यालय

खुला विश्वविद्यालय 3 दिनको पद डेढ वर्षदेखि खाली

कृषि तथा वन विज्ञान विद्यार्थी भर्ना हुन छाडे

पोखरा पटक-पटक बन्द-हडताल

काठमाडौं कोटाभन्दा 20 प्रतिशत विद्यार्थी कम

सुदूरपश्चिम अध्यापक छनोटमा सधैं विवाद

मनमोहन जनशक्ति व्यवस्थापन गर्न बाँकी

एसईई तयारीमा आमाहरू

तस्बिर : घनश्याम खड्का/कान्तिपुर

पढाइलाई उमेरले छेक्दैन म्याग्दी सदरमुकाम बेनीस्थित उज्यालो वैकल्पिक विद्यालयका विद्यार्थी । यहाँ ७० वर्षसम्मका आमाहरू पढ्छन् ।

घनश्याम खड्का (म्याग्दी)

सवै ४ बजे उठेर दैलोकुचो, गृहकार्य सकेर भान्सामा । भाँडाकुँडा सफा गरी ट्युसन अनि स्कूल । रघुगंगा गाउँपालिका-७ चिमखोलाबाट सदरमुकाम बेनी भरेकी ५७ वर्षीया राधा पुनको विहानी यस्तै छ । स्कूलबाट फर्केपछि, खाजा-खाना पकाइ-खुवाइ घन्टा सकेर राति १० बजेपछि फेरि गृहकार्य । यतिका सकसका बीच पनि पढ्ने रहर भने भन् बढेको छ ।

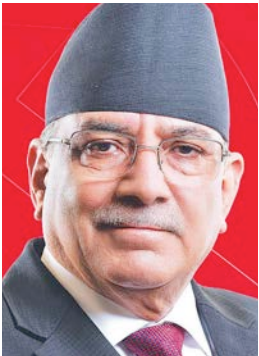
सदरमुकाम बेनीकी डिलकुमारी पुर्जा (४९), विष्णु गुरुङ (४९), संगीता क्षत्री (३५), धनकुमारी विक (३९), रामदेवी पुन (४०) सहित ९ आमालाई यतिबेला एसईईको पिरलो छ ।

विहान ४ बजे उठ्छु, पोछा लगाएपछि पढ्न बस्छु । ६ बजे नानीवावु उठेपछि, चियानास्ता खुवाएर ट्युसन पठाउँछु अनि खाना पकाउँछु । डिलकुमारी भन्छिन्, 'नानीवावु र सासुलाई खाना खुवाएर विहान ९ बजेबाट सरेर ट्युसनमा बस्छु । ४ बजेसम्म स्कूलै हुन्छु । फर्केर घरायसी काम सकेर मध्यरातसम्म पढ्छु ।' बाँकी पृष्ठ १० >>

बोआओ रद्द गरेर भारत भ्रमणको गृहकार्य

चिनियाँ राजदूतले भेटेरै निम्तो दिए पनि बोआओ सम्मेलनमा सहभागी नहुने, भारत भ्रमणका लागि मिति जुराउन प्रधानमन्त्री दाहालको जोडबल

जगदीश्वर पाण्डे (काठमाडौं)

महेन्द्रनगरको आकाश हुँदै दिल्ली जोड्ने लिमा-६२६ हवाई रुटलाई दुईतर्फी बनाउन भारतसँग सहमति गर्ने गृहकार्य

प्रधानमन्त्री पुष्पकमल दाहालको भारत भ्रमणको गृहकार्य सुरु भएको छ । विश्वासको मत लिएलगत्तै दाहाल प्रधानमन्त्रीका रूपमा तेस्रो पटक दिल्ली जान लागेका हुन् ।

चीनमा आयोजित 'बोआओ फोरम फर एसिया' मा भने दाहाल सहभागी नहुने सम्भावना बढेको छ । हेनान प्रान्तमा चैत १४ देखि १७ सम्म हुने कार्यक्रमका लागि चिनियाँ राजदूत छत सोडले फागुन १० मै भेटेर दाहाललाई निम्तो दिएका थिए । पहिलोपल्ट प्रधानमन्त्री हुँदा दाहालले चीनबाट विदेश भ्रमण थालेपछि, भारत रुट भएको सन्देश आएको थियो । त्यसैले दाहाल यो पल्ट भारत भ्रमण सकेर चीनको बोआओ फोरम भ्याउने मनस्थितिमा थिए । तर, चैत १४ अघि नै भारत भ्रमण सम्पन्न हुने निश्चित नभएपछि, उनी बोआओ फोरममा सहभागी नहुने भएका हुन् ।

'गृहकार्य तीव्र छ, उपराष्ट्रपतिको निर्वाचनलगत्तै विश्वासको मत लिएर मन्त्रिपरिषद् विस्तार गरेपछि, प्रधानमन्त्री भारत जाने तयारी छ, सम्भवतः चैतभित्रै,' वालुवाटारका एक अधिकारीले भने ।

प्रधानमन्त्री नजाने भएपछि, बोआओ फोरममा सहभागी हुन चीनका लागि नेपाली राजदूत विष्णुपुकार श्रेष्ठ वेइजिङबाटै हेनान जाने परराष्ट्र स्रोतले जनाएको छ । बोआओ नगए पनि भारतको

र परराष्ट्र सचिव भरतराज पौड्यालसँग विस्तृत छलफल गरेर बुधवार नयाँदिल्ली फर्किएका छन् । 'राजदूतले नेपाल-भारतबीच अहिलेको अवस्था र भ्रमणका दौरान उठाउनुपर्ने विषयमा जानकारी दिनुभएको छ । उहाँले केही महत्त्वपूर्ण विषयबारे पनि प्रधानमन्त्रीलाई जानकारी दिनुभयो । त्यही आधारमा गृहकार्य गर्न प्रधानमन्त्रीले परराष्ट्रलाई निर्देशन दिइसक्नुभएको छ,' परराष्ट्र अधिकारीले भने ।

दाहालले प्रधानमन्त्री भएलगत्तै गत पुस १२ मा एक भारतीय टेलिभिजनलाई अन्तर्वार्ता दिँदै आफ्नो पहिलो विदेश भ्रमण भारतबाटै हुने बताएका थिए । उनलाई प्रधानमन्त्री भएलगत्तै भारतबाट अनौपचारिक रूपमा भ्रमणको निम्तो आए पनि हालसम्म लिखित निमन्त्रणा आएको छैन । 'लिखित निमन्त्रणा आउनेबित्तिकै प्रधानमन्त्रीको भारत भ्रमण भइहाल्छ,' वालुवाटार स्रोतले भन्यो ।

दाहाल २०६५ मा पहिलो पटक प्रधानमन्त्री भएलगत्तै ओलम्पिक समापनमा सहभागी हुन वेइजिङ पुगेका थिए । नेपालमा प्रधानमन्त्री नियुक्त भएपछि पहिलो भ्रमण भारतबाट सुरु गर्ने परम्परालाई उतर्ने तोड्को चर्चा चलेको थियो । तर, उनले फर्कदा विमानस्थलमै पहिलो राजनीतिक भ्रमण भारतकै हुने बताएका थिए । लगत्तै उनी भारत भ्रमणमा गएका थिए । दाहालले २०७३ मा दोस्रो पटक प्रधानमन्त्री हुँदा भने पहिलो औपचारिक विदेश भ्रमण भारतबाटै गरेका थिए । बाँकी पृष्ठ १० >>

औपचारिक भ्रमणलगत्तै दाहालले चीनको मैत्रीपूर्ण भ्रमण गर्ने गृहकार्य भने भइरहेको छ । भारतका लागि नेपालका राजदूत शंकर शर्मा आगामी भ्रमणका विषयवस्तुबारे प्रधानमन्त्री दाहाल

WEBOR HOME APPLIANCES

TOLL FREE NO.: 16600112078 9802020801

WIDEST RANGE OF FREEZERS !

Energy Efficient

Eco Friendly

Fast Freezing

Dealer Query : 9801106395/9802343299 Retail Query : 9801111668/9801111669

f /weborelectronics

ig /webornepal

yt /weborelectronics

नेपाली भ्यालबाट ओस्कार दृश्य

नेपालीले अझै २२ वर्षअघिको एरिक भ्याली निर्देशित
'क्याराभान'को ओस्कार मनोनयनमै चित्त बुझाइरहेका छन्

कान्तिपुर संवाददाता (काठमाडौं)

यो वर्ष नेपालको अन्तर्राष्ट्रिय फिचर फिल्म छनोट समितिले 'ऐना भ्यालको पुतली' लाई १५ औं ओस्कारका लागि सिफारिस गर्‍यो। हरेक वर्ष समितिले यसरी फिल्म सिफारिस गरिरहन्छ। यो पटक अन्तर्राष्ट्रिय फिचर फिल्म विधामा निर्देशक सुजित बिडारीको फिल्म सिफारिसमा परेको थियो।

तर, के यो फिल्म ओस्कार दौडमा सहभागी भयो त ? जवाफ हालै घोषित विजेताहरूको सूचीमै भेटिन्छ। यो विधामा जर्मनीको 'अल क्वाइट अन द वेस्टर्न फ्रन्ट' ले वाजी मारिसक्यो। २०औं हाका अन्तर्राष्ट्रिय फिल्म फेस्टिभलको एसियन विधातर्फ उत्कृष्ट निर्देशकको अवार्ड जितेको नेपाली फिल्म ओस्कारको मनोनयनमा परेन। अर्वाइ जित्नु त परको कुरा, सूचीमै अटाएन। नेपाली फिल्म ओस्कार मनोनयन प्रक्रियामै चुक्छन् कि त्यहाँसम्मको यात्रा गर्नमै हिम्मत हाँछन् ? भारतलाई यो वर्ष ओस्कारले दिएको खुसीबीच नेपालीबीच प्रश्न स्वाभाविक हो।

नेपालीले अझै २२ वर्षअघिको एरिक भ्याली निर्देशित 'क्याराभान'को ओस्कार मनोनयनमै चित्त बुझाइरहेका छन्। फ्रान्सेली निर्देशकले बनाएको क्याराभानलाई नेपाली फिल्म नमान्ने पनि जमात छ। हालसम्म नेपालबाट १२ फिल्म ओस्कारका लागि सिफारिस भए। तर, ती फिल्मले 'नाटू-नाटू'ले भारतमा ल्याएको जस्तो तरंग नेपालमा ल्याउन सकेनन्। बर्सेनि सिफारिस गरिने नेपाली फिल्महरू कहाँ पुगेर अड्किन्छन् त ?

यो वर्ष 'ऐना भ्यालको पुतली' टिमले पनि ओस्कार 'लविङ'का लागि प्रयास गरेको थियो। धेरै फिल्मकर्मी सुक्मै प्रचारक खोज्छन्। खासमा त्यहीँ पुगेर आफ्नो प्रचार गर्न नसकेहरू कहाँ पुगिरहेका हुन्छन्। प्रचारकले सुक्मै सोच्छन्, 'प्रचारका लागि बजेट कति छ ?' 'ऐना भ्यालको पुतली'का निर्माता रामकृष्ण पोखरेल फिल्म प्रचारमा पैसा नपुग्दा मनोनयन प्रक्रियामा जान नसकेको बताउँछन्।

'ओस्कारमा त आफ्नो फिल्मको प्रचार जसले धेरै गर्न सक्छ, धेरैभन्दा धेरै दर्शकलाई जसले फिल्म देखाउन सक्छ। उनीहरूको फिल्मले नै जित्ने हो। हेर्ने व्यक्तिलाई राम्रो नराप्ने लागे पनि कम्तीमा फिल्मको विषयमा चर्चा गरिदिने व्यक्तिबीच तपाईंको फिल्मलाई पुर्‍याउनुपर्‍यो,' पोखरेलले भने, 'हामीले त्यो कोसिस गर्दा बजेटमै गएर कुरा अड्कियो। हामीसँग खासै पैसा थिएन। फिल्म बनाइसकेपछि विदेशमा गएर नेपालीले खलीबाट पैसा हालेर प्रचार गर्ने वातावरण हुँदैन। धेरै मिडिट गरियो। २/४ ठाउँमा फिल्म देखाउने कोसिस पनि गरियो। बिनापैसा त्यहाँ केही पनि हुँदैन। हामीले कोसिस त गर्‍यो। तर, हाम्रो कोसिसभन्दा बाहिरको कुरा रहेछ भनेर बाह्य पाएपछि प्रक्रियामा अगाडि बढेनौं।'

नेपालमा फिल्म निर्माणदेखि प्रदर्शनसम्म आइपुग्दा बजेट सिकिइसकेको हुन्छ। भारतमा राज्यस्तरबाटै ओस्कार जाने फिल्मका लागि रकम 'प्रोमोसनल फन्ड' भनेर छुट्याइएको हुन्छ। 'मिलेज रकस्टास'ले प्रचार रकमकै अभावमा ९१औं ओस्कारमा राम्रो उपस्थिति जनाउन नसकेको खबर वाहिरिँदा सन् २०१६ मै भारतको सञ्चार मन्त्रालयले ओस्कारमा जाने फिल्मलाई ५० लाखदेखि १ करोडसम्म सहयोग गर्ने घोषणा गरेको थियो।

नेपाली फिल्मको अधिकतम बजेट नै २/३ करोड हुन्छ। त्यस्तोमा लाखौं खर्चेर ओस्कारका लागि थप प्रचारको त्याकत फिल्मकर्मीमा हुँदैन। राज्यस्तरबाट त्यस किसिमको आर्थिक सहयोग नहुँदा पनि

आफूहरूले फिल्मलाई ओस्कारमा पुर्‍याउन नसकिएको पोखरेल सुनाउँछन्। 'हामीलाई त राज्यले एक रूपैयाँ पनि दिँदैन। त्यसैले विश्वका फिल्महरूसँग प्रतिस्पर्धा गर्ने आँट हामीलाई भएन। शरीरमा शक्ति नै नभएपछि के हुन्छ ? ऐना भ्यालको पुतलीलाई केही कदम चाल्ने आँट नै भएन,' उनले भने, 'ओस्कारमा जाने फिल्मका लागि खासमा देशले नै खर्च जुटाउनुपर्ने हो। खेलकुदमा जित्न लगानी राज्यले गरेको छ, फिल्ममा त्यति पनि छैन। अबको १०/१५ वर्षभित्र ओस्कारको कुनै मनोनयनमा पर्न अथवा कुनै विधामा जित्न हासिल गर्ने लक्ष्य राख्छौं भने राज्यले अहिलेदेखि नै खर्च गर्न सुरु गर्नुपर्छ।'

हरेक वर्ष नेपालको ओस्कार समितिले फिल्म छनोट गरिसकेपछि प्रचारका लागि खर्च पनि दिनुपर्ने उनी

ओस्कारमा जसले धेरै
प्रचार गर्न सक्छ उनीहरूको
फिल्म नै जित्ने हो, हामीसँग
पैसा थिएन

● रामकृष्ण पोखरेल
निर्माता, ऐना भ्यालको पुतली

बताउँछन्। 'ओस्कार जित्नु भनेको त निर्देशक र निर्माताको मात्र उपलब्धि हुँदैन नि ! त्यो त त्यही देशको पनि जित हुन्छ। अन्तर्राष्ट्रिय फिचर फिल्मको विधाको मनोनयनमा पर्दा फिल्मको भन्दा देशको नाम आउँछ,' पोखरेलले भने। हुन त २०७८ मा चलचित्र विकास बोर्डले चलचित्रको अन्तर्राष्ट्रिय प्रवर्द्धन गर्नेसम्बन्धी कार्यविधिमा ओस्कार मनोनयनमा पर्ने फिल्मलाई २ लाख र जित्नेलाई ८ लाख दिने घोषणा गरेको थियो। तर, प्रक्रियामा अगाडि बढ्न साथ नदिने जितिसकेपछि रकम दिनु अर्थहीन भएको भन्दै फिल्मकर्मीले आलोचना गरे।

एकेडेमी अफ मोसन पिक्चर आर्ट्स एन्ड साइन्सकी सदस्य गुनित मोगाले एक सञ्चारमाध्यमलाई ओस्कार प्रचारका लागि २ देखि ५ करोड रकम आवश्यक पर्ने बताएकी थिइन्। 'तपाईंलाई पीआर चाहिए, विज्ञापन र फिल्म प्रदर्शनका लागि आर्थिक सहयोग चाहियो। त्यससँगै लसएन्जल्समा बस्न खर्च चाहियो। अमेरिकामा फिल्मको बजार बढाउनुपर्‍यो। यो रातारात हुने कुरा पनि होइन,' उनले भनेकी थिइन्।

यो वर्ष ओस्कारमा 'ओरिजनल सड' को अवार्ड जितेको 'आरआरआर'ले लविङमा मात्रै ८० करोडभन्दा बढी रकम खर्चेको खबर सञ्चारमाध्यमहरूमा भेटिन्छ। जब कि फिल्म फेडरेसन अफ इन्डियाले भारतबाट ओस्कारका लागि 'आरआरआर'को सट्टा गुजराती फिल्म 'छेल्लो शो'लाई आधिकारिक रूपमा छनोट गरेको थियो। 'लगान'को समयमा पनि आमिर खानले ओस्कार अभियान (भोटर भेट्ने, पेड सर्भिस) मा करोडौं खर्चेको चर्चा अझै पढ्न पाइन्छ। हुन त ओस्कार नै फिल्मकर्मीका लागि

अन्तिम उद्देश्य होइन। विश्वमा कान्स, बर्लिन, भेनिसलगायत थुप्रै प्रख्यात अवार्डहरू छन्।

तर, अवार्डमा पुग्नु फिल्म प्रवर्द्धन र अन्तर्राष्ट्रिय बजारसम्मको पहुँचका हिसाबले फाइदाजनक पनि छ। नेपाल सरकारले ओस्कार पुग्ने फिल्मलाई आर्थिक सहयोग गर्नुपर्ने निर्देशक छिरीङ रितारको भनाइ छ। 'ओस्कार जाने फिल्मलाई कति देशले सहयोग गरिरहेका हुन्छन्। उनीहरूले लसएन्जल्समा फिल्मको प्रचार गर्ने एजेन्ट नै खटाएका हुन्छन्। तर, प्रमुख त फिल्म नै राम्रो बन्नुपर्‍यो। फिल्म नराम्रो भन्दा त त्यहाँ पुग्दैन तर राम्रो फिल्म त्यहाँसम्म पुर्‍याउन लविङडले भूमिका खेल्ने रहेछ,' छिरीङले भने, 'सरकारले आर्थिक सहयोग गर्नुपर्छ। सरकारले यसलाई खर्चका रूपमा भन्दा पनि लामो समयका लागि गरिएको लगानीका रूपमा हेर्नुपर्छ। ओस्कारमा फिल्म पुग्दा नेपालको पर्यटन र सौम्य शक्ति बढ्ने भयो। विदेशीहरू छायांकनका लागि आउन थाले थुप्रैले रोजगार पाउँछन्।'

सन् २००० मा छिरीङ निर्देशित 'मुकुन्डो' पनि ओस्कार मनोनयनको दोस्रो चरण (प्रि-नोमिनेसनको शीर्ष २०) मा पुगेको थियो। त्यतिवेला उक्त विधामा आइ लीको 'कार्जिच टाइगर, हिडन ड्र्यागन' ले जित्न हासिल गर्‍यो। मुकुन्डोपछि मुनामदन, बसाइ, सुनगामा, भोला, टलकजंग भर्सेस टुल्के, कालोपोथी, सेतो सूर्य, पञ्चायत, बुलबुल, ऐना भ्यालको पुतली फिल्महरू नेपालबाट ओस्कारमा सिफारिसमा पर्‍यो। पोखरेलले 'द साइलेन्ट अफ इको'लाई पनि लघु फिल्मतर्फको विधामा मनोनयनमा पुर्‍याउने प्रयास गरेका थिए। धेरै दर्शकले हेर्नु भनेर फिल्मलाई उनले युट्युबमा समेत राखे। तर, फिल्म मनोनयन प्रक्रियामै अगाडि बढ्न सकेन।

यो वर्ष कान्समा 'स्पेल मेन्सन्' जितेको अविनाशविक्रम शाह निर्देशित लघु फिल्म 'लोरी'ले पनि ओस्कार यात्रा गरेको थियो। क्यालिफाइड अवार्डमा जितेको, अमेरिकामा पनि प्रदर्शन भएको फिल्मले लघु विधातर्फ नाम पठाउन पायो। 'सुरुमा तपाईंको फिल्म राम्रो हुनुपर्‍यो। त्यसपछि लविङ पनि खर्च गर्नुपर्छ,' लोरीका निर्माता अनूप पौडेलले भने, 'हाम्रो फिल्म १५ वटाको मनोनयनको दोस्रो चरणबाटै बाहिरियो। केवल ३० हजार डलर हामीले खर्चेका थियौं। तर, फिल्म सूचीमा पर्न सकेन।'

लघु फिल्महरूले प्रख्यात फिल्म फेस्टिभलमा पहुँच बढाए पनि ओस्कारसम्मको यात्रा गर्न खर्चेकै अभाव भएको अनुप बताउँछन्। 'सरकारले फिल्मलाई सहयोग गर्नुपर्छ। चलचित्र विकास बोर्डले एकेडेमी सदस्यलाई सम्पर्क गर्न सक्ने हैसियत बनाउनुपर्‍यो। एनआरएनएहरूले पनि त्यहाँ भूमिका खेल्न सक्छन्,' उनले भने, 'लघु फिल्म ओस्कार पुग्ने खासमा नेपालले ती फिल्मलाई पनि चिन्न सक्नुपर्‍यो। विडम्बना अझै चलचित्र विकास बोर्डले लघु फिल्मलाई चिन्न सकेको छैन। हामीले कान्स जितिसकेपछि पनि बोर्डबाट केही पाएनौं।'

कार्तिकी गोन्जालेज निर्देशित भारतीय डकुमेन्ट्री 'द एलिफेन्ट हवीस्पर्स'ले ओस्कार जित्दा नेपाली डकुमेन्ट्री मेकरहरूलाई हौसला मिलेको छ। तर, ओस्कारमा पुग्ने कन्टेन्ट राम्रो हुनुका साथै सबैको साथ सहयोग चाहिने निर्देशक छिरीङ बताउँछन्।

ओस्कार विजेताको काठमाडौं सम्भना

काठमाडौं (कास)- पहिलो पटक ओस्कार जित्ने एसियाली महिलाको इतिहास रचेपछि, चौतर्फी चर्चाको केन्द्रमा छन् अभिनेत्री मिसेल योह। ओस्कारसँगै पहिलो पटक जितेको गोल्डेन ग्लोब, स्क्रिन एक्टर्स गिल्ड अवार्ड ६० वर्षीया अभिनेत्री ओस्कारका लागि आफैँमा ऐतिहासिक क्षण बन्थ्यो। लामो समयको फिल्म करियरमा एकैपटक पाएको यो उपलब्धिलाई योह नेपालसँग जोडेर हेर्छन्। सन् २०१५ को त्यो भूकम्प, जसले दुनियाँलाई हेर्ने योहको नजर नै बदलिदियो।

२०७२ को वैशाख १२ मा योह पति जिन टोडसँग नेपालमा थिइन्। सडक सुरक्षा अभियानको विशेष अतिथिका रूपमा उनी यहाँ थिइन्। त्यसै बेला विनाशकारी भूकम्प आयो। यसरी हल्लायो कि उनी उभिन सकिनन्।

'त्यतिवेला अचानक पृथ्वी हल्लिएको अनुभव गरे। म बसेको घरको बाहिर विनाशकारी भूकम्पले उक्त देशलाई तहसनहस पारिसकेको थियो। म उभिएको जमिन यसरी हल्लियो कि मैले खुट्टा पनि उठाउन सकिनँ। यसरी म पहिले कहिल्यै आतिएको थिइनँ,' द न्युयोर्क टाइम्समा योहले ८ वर्षअघिको उक्त भूकम्प अनुभवबारे लेखेकी छन्, 'बाँच्नका लागि ढोकासम्म पुग्न घुँडाको सहारामा हिँडे। बल्ल बाहिर निस्क्यौं। धेरैबेर हामी बाहिरै बस्यौं। त्यो भवन फेरि बस्न लायक छ/छैन भन्ने नै निश्चित थिएन।' भूकम्पले कुनै क्षति नपुर्‍याए पनि यसको प्रभावबाट अछूत रहन नसकेको उनले स्मिकारेकी छन्। भूकम्प योहका लागि पनि त्रासदीपूर्ण नै रह्यो। अझै त्यो क्षणलाई योहले बिसैको छैनन्। त्यतिवेला योह बसेको होटल बस्ने अवस्थाको नभएपछि विमानस्थल फर्केकी थिइन्। 'त्यतिवेला विमान नचल्दासम्म सुरक्षित

स्थानमा दुई दिन हामीलाई राखिएको थियो। फर्कने दिन सडकबाट मैले देखे भूकम्पले भत्किएको, बिग्रिएको अवस्था। त्यतिवेला फर्कनका लागि मर्सन घर थियो तर त्यहाँ हजारौँ परिवारको घर उज्याडिएको थियो,' उनले लेखेकी थिइन्। यस्तो विपत्तिहरूले पहिल्यैदेखि विपद्मा परेकाहरूलाई अझ संकटमा परेको उनले भूकम्पका बेला राहत लिएर फर्कदा अनुभव गरेकी थिइन्। जेठ पहिलो साता उनी भूकम्पपीडितलाई सहयोग गर्न नेपाल आएकी थिइन्। तीन साता बिताएकी उनी यूएनडीपीको सदभावना दूतका रूपमा सन् २०१७ मा तेस्रो पटक नेपाल आएकी थिइन्।

गत महिना मात्रै जब टर्की र सिरियामा भूकम्प गयो, तब योहको दिमागमा नेपालकै भूकम्प धुमेको थियो। यस्तो किसिमको संकटले गरिब, महिला र बालिकाहरूलाई सोझै असर पार्ने योह बताउँछन्। विपत्तिको समयमा सरसफाई र स्वास्थ्य सुविधा आँन सुत्राका असर महिलालाई नै पर्ने गरेको उनको भनाइ छ। 'सद्भावना दूत हुँदा विचालयमा महिलाहरू किन पछि पुग्छन्, शुद्ध पानी, भ्याक्सिन, पहिचानपत्र र काउन्सिलिङमा पनि उनीहरू कसरी पछाडि पर्छन् भन्ने देखेको छु। महिलाहरू नै अन्तिममा ऋण र काम पाउनेहरू हुन्छन्,' उनले लेखेकी छन्।

महिलाहरूलाई नेतृत्वदायी भूमिकामा नल्याउँदा संकटको समयमा उनीहरूलाई नै धेरै असर पुग्ने गरेको योहको धारणा छ। त्यसैले महिलालाई सूचना, रोजगारी, दक्ष जनशक्तिको तालिमदेखि ऋण आँन जीवन विमाका व्यवस्थामा समान पहुँच गराउनुपर्ने उनको बुझाइ छ। त्यसैले उनी थप लेख्छन्, 'म ६० को भएँ र बल्ल ओस्कार जितें। मलाई थाहा छ विपत्तिको फ्रन्टलाइनमा काम गर्ने महिला हिरोहरूसँग मेरो तुलना हुँदैन। ती महिलाहरू जो आफ्नो समुदायका लागि खट्दै छन्, बालबालिका स्याहार-सुसारमा लागेका छन्, वृद्धवृद्धाको हेरचाह गर्दै छन्। उनीहरूले गरेको कामलाई थुप्रो मानिसबीच सुनाउन/भन्न पुर्‍याउन मात्र सक्छु। आउनुस् अब निर्णय गरौं, नेतृत्वमा महिलालाई नछुटाऔं।'

वर्गीकृत डिस्प्ले

VACANCY
1. **Asst. Accounts Manager** : Minimum Graduate with 3-4 years of experience. Knowledge of Accounting Software, Import / Export documentation, VAT, etc.
2. **Accountant** : Minimum +2 passed in Commerce with 1-2 years of experience. Knowledge of Accounting Software, VAT, etc.
Valid driving license with 2 wheeler is a must for both the positions.
Qualified candidates are encouraged to apply.
Location : Sinamangal, Kathmandu-9.
Salary : Negotiable as per current market trend.
Apply at : vacancypicplnepal@gmail.com

घर भाडामा
महाराजगंजस्थित अमेरिकन
एम्बेसी नजिक १०/१२ वटा
गाडि पार्किङ सुविधा भएको
घर भाडामा ।
सम्पर्क
८८४१००५७८३

**Immediately
Wanted**
○ **Primary Level Teachers: 2 in each Science, Maths, Social and English**
○ **Secondary Level Teachers: 2 in each English, Maths, Social and Nepali**
○ **Attractive Slary**
Hope Valley Scholars' Academy
Mahalaxmi-2, Lalitpur
Ph: 5202700, 9841450876

**के तपाईं वैदेशिक
रोजगारमा जाँदै हुनुहुन्छ ?**
सुरक्षित वैदेशिक रोजगारका
लागि नि:शुल्क परामर्श/जानकारी
लिन तलको फोनमा मिसकल गर्नुहोस्
वा फेसबुकमा सेसेज गर्नुहोस् ।
www.fb.com/SAFE.THIN
नोट: हामी क्यान्डिडेट कम्पनी चाही होइनौं ।
Email: rammhr515@gmail.com
9818192800, 9845057965

यौन-शक्ति बढ्दो
यौन दुर्बलता कमजोरी हटाई EXTRA TIME
बढाई यौनशक्ति बढाउने विश्वस्तरीय
HERBAL SUPPLEMENT. GERMAN, USA, LONDON
PRODUCTS ARE AVAILABLE (180 वर्षसम्म जुन)
जाँड-रक्सी कुलत थाई
निर्दोष सुटाने
स्तन बढाउने घटाने, गुत्ताक टाइट गर्ने,
मोटोपन घटाउने बढाउने ।
— **SEX TOY** पाइन्छ । —
FREE HOME DELIVERY ALL OVER NEPAL
9851147810, 98181941842

VACANCY
✓ **Diploma in mechanical/**
Electrical Engineering -1
✓ **Pre Diploma in Mechanical/**
Electrical Engineering -1
Candidate with 2 yrs Exprience in
hydropower operation plant can
apply .
Location:- Chainpur,Sankhuwasabha.
Contact:- 01-4440465
Email:- menchiyam@gmail.com

आवश्यकता
Three S Pharmacy Pvt. Ltd.
Pharmacist/Asst
Pharmacist - 4
Light Driver/Delivery
person - 2
Contact: 9801097336
Whatsapp/Viber
email: info@3spharmacy.com.np

सुनौलो अवसर
सुरक्षित र सुनिश्चित लगानीको
लागि घडैरी टुक्राहरू
साँगा/स्वयम्भू - ८८०३०००३२२
भैसेपाटी घर - ८५६१६५३१२१
घर-माटोमा लगानी
कहिले हुन्न खरानी !
Shangri-la Homes

वर्गीकृत डिस्प्ले

श्याम स्वेत: रु. ३०००/-*
स्पट कलर: रु. ३५००/-*
मल्टि कलर: रु. ५०००/-*

घर बिक्रिमा

गाडि बिक्रिमा

जग्गा बिक्रिमा

अब मल्टिकलरमा पनि ध्याप्न सकिने

सम्पर्क नं. ५१३५०००, ५१३५०००८, Ext. १६४८

Email: mktdisplay@kmg.com.np

* उपरोक्त दररेटहरूमा मूल्य अभिवृद्धि कर समावेश गरिएको छैन ।

प्राध्यापक एवं विकास अर्थशास्त्री **महेन्द्र पी लामाले** भारतको राष्ट्रिय सुरक्षा सल्लाहकार परिषद् सदस्य, सिक्किम सरकारको प्रमुख आर्थिक सल्लाहकार एवं इन्दिरा गान्धी नेसनल ओपन युनिभर्सिटीको सहायक उपकुलपति तथा सिक्किम युनिभर्सिटीको उपकुलपति भएर काम गरिसकेका छन् । उनी नेपाल-भारत प्रबुद्ध समूह (ईपीजी) को पनि सदस्य थिए । हाल उनी भारतका आठ उत्तरपूर्वी राज्यसँग जोडिएका नेपालसहितका छिमेकी राष्ट्रसँगको कनेक्टिभिटीमाथि अध्ययन गर्न बनेको समूहको नेतृत्व गरिरहेका छन् । विशेषगरी उनको समूहको अध्ययन क्षेत्र र नेपाल-भारत सम्बन्धलगायतका विषयमा कान्तिपुरका कृष्ण आचार्य र सजना बरालले गरेको अन्तर्वाताको सम्पादित अंश :

भर्खरै नेपालका निजी क्षेत्रका प्रतिनिधि र सरकारी अधिकारीसँग भेटघाट गरेर फर्किनुभयो । खालमा के कामका लागि आउनुभएको थियो ?

भारत सरकारले आफ्ना छिमेकी राष्ट्रसँगको बाटोघाटो, रेल, पानी, व्यापार आदिको कनेक्टिभिटीलाई अझै सुगठित र सुदृढ गर्न नयाँ नीति बनाउन लागेको छ । त्यसै सन्दर्भमा विदेश मन्त्रालयले सबै सीमा क्षेत्रमा गएर द्वैपट्टिको अवस्थाको अध्ययन गर्न नर्थ इस्ट फाइर्नान्सियल डेभेलपमेन्ट कर्पोरेसनलाई जिम्मा दिएको छ । पूर्वीय क्षेत्रमा यो भारत सरकारको एउटा ठूलो इकाइ हो । उक्त कामका लागि कर्पोरेसनले एउटा समूह बनाएर मलाई जिम्मा दिएको छ । हामीले यसरी अध्ययन सुरु गरेको एक वर्ष भयो । अध्ययन सक्न अझै तीन महिना लाग्छ । सम्भवतः मेको अन्त्यतिर भारत सरकारलाई रिपोर्ट बुझाउँछौं । हाम्रो अध्ययन दलमा भारतका सडक, पानी र पूर्वाधारका विज्ञहरू छन् ।

त्रिपुरा, मनिपुर, मेघालय, नागाल्यान्ड, अरुणाचल प्रदेश, आसाम, मिजोरम र सिक्किम गरी भारतका आठ उत्तरपूर्वी राज्यसँग जोडिएका छिमेकी राष्ट्रले आदानप्रदानका लागि प्रयोग गर्ने बाटोघाटोलाई नियालेर हेर्न खोजेका छौं । हामीलाई ‘अर्को राष्ट्रमा गएर उतापट्टिबाट पनि हेर्नुस्, त्यहाँका नीति निर्धारक, टेक्नोक्राटसँग कुराकानी गरेर सम्बन्ध कसरी सहज र व्यापक बनाउन सकिन्छ भनेर बुझ्नुस्’ भनिएको छ । मनिपुर-म्यानमार जोडिएको मोरे तमु बोर्डर, मेघालय-बंगलादेश जोडिएको दाउकी बोर्डर, सिक्किम र नेपाललगायत बोर्डरमा अध्ययनका लागि गयौं । भारतपट्टिको अध्ययन सकेर नेपाल गई भन्सार, अद्यागमन, व्यापार-वाणिज्यदेखि गैरसरकारी संस्था-माइती नेपालसम्म कुराकानी गयौं । यसरी नै म्यानमारका अधिकारीसँग पनि कुराकानी गयौं । अब बंगलादेश र भुटान जाँदै छौं ।

नेपालमा भेट भएका अधिकारीहरूसँग के-कस्ता कुराकानी भए ? नेपाल-भारतको सम्बन्ध कस्तो पाउनुभयो ?

नेपाल-भारतको जुन सम्बन्ध छ, बंगलादेश-भारत, भुटान-भारत र बर्मा-भारतको सम्बन्धभन्दा अत्यन्तै फरक छ । कोहीसँग तुलना गर्न मिल्दैन । नेपालको आफ्नै विशिष्ट सम्बन्ध बिकासीयसँग कुरा गर्दा उहाँहरूले गर्न सकिने धेरै थोक भएर पनि केही फल नभएको बताए । भारतको उत्तरपूर्वबारे नेपालका पर्यटन व्यवसायीलाई जानकारी छ । दुई देशका संस्था जोडिएका छैनन् । पर्यटकहरूको आदानप्रदान हुँदैन ।

भारत र नेपालका चेम्बर अफ कमर्सदेखीच हुनुपर्ने सूचना, व्यापार आदिको आदानप्रदान अहिलेसम्म हुन सकेको रहेनछ । यतापट्टि (भारत) र उतापट्टि (नेपाल) को टुक ड्राइभर एसोसिएसनबीच एकीकृत कामगराइ छैन । नेपालका पर्यटन व्यवसायीसँग कुरा गर्दा उहाँहरूले गर्न सकिने धेरै थोक भएर पनि केही फल नभएको बताए । भारतको उत्तरपूर्वबारे नेपालका पर्यटन व्यवसायीलाई जानकारी छ । दुई देशका संस्था जोडिएका छैनन् । पर्यटकहरूको आदानप्रदान हुँदैन ।

नेपालसहित दक्षिण एसियाली मुलुक र भारतबीचको कनेक्टिभिटी सन्दर्भमा भारत नै बढी अनुदारजस्तो देखिन्छ नि । यसबारे पनि तपाईंहरूले केही अध्ययन गर्नुभएको छ ?

हामीभित्रै के-कति, कहाँनिर कठिनाइ छ र त्यसलाई कसरी समाधान गर्ने भन्ने कुरा हाम्रो अध्ययनको महत्त्वपूर्ण पाटो हो । हामी कालोलाई कालो र सेतोलाई सेतो भनेर लेख्छौं । हाम्रो देशमा केन्द्र, राज्य र स्थानीय सरकारमहात त तीन तहमा काम हुन्छन् । यसमा कुसैको पनि पूर्ण नियन्त्रण छैन । त्यसकारण पनि भारतमा समस्या छ । जस्तै : काठमाडौँबाट एउटा ट्रक आसाम ल्याउनुपर्‍यो भने पहिला त्यो बंगालभित्र पस्छ, र बंगालबाट आसाम छिर्छ । यसमा केन्द्र अर्थात् दिल्ली सरकार, बंगाल सरकार, आसाम सरकार र जिल्ला प्रशासनले त्यो ट्रकलाई निगरानी गरेको हुन्छ । यसले गर्दा समस्या धेरै आएका छन् । यसमा दुई कारण हुन सक्छन् । एक, परिष्कृत नीति नभएर । एउटा ट्रकलाई सिलगुढीसम्म पुग्न दसवटा कागज चाहिँने रहेछ । बोर्डर क्रस गर्दा भारत सरकारको नीति मान्नुपर्‍यो । त्यसपछि पश्चिम बंगालको नीति मान्नुपर्‍यो । त्यसपछि आसाम सरकारको नीति मान्नुपर्‍यो । आसाम सरकारभित्र फेरि जिल्लाबाट नीति मान्नुपर्‍यो । यो साँझे जटिल प्रक्रिया भयो । नेपालबाट हेर्दा त पश्चिम बंगाल, आसाम भनेर हेर्दिन, भारत सरकारकै नीतिमा गल्ती छ, भन्ने लाग्थो रहेछ । त्यसकारण के समस्या कहाँ/कहाँ र कसको रूपले भएको भन्नेबारेमा भारतभित्रका कुरा हामी स्पष्ट रूपमा यस अध्ययनमा ल्याउँनेछौं । गाडी, वस्तु र मानिसको मुभमेन्ट वा आदानप्रदानलाई कसरी सहज बनाउने भन्ने विषय हाम्रो अध्ययनको क्षेत्रभित्र पर्छ ।

अहिले नेपाल, भारत र बंगलादेशबीचको एउटा प्रमुख मुद्दा बिजुली पनि छ । नेपालको विद्युत बंगलादेश निर्यात गर्न भारतीय प्रसारण लाइन प्रयोग गर्नुपर्ने बाध्यतामक परिस्थिति छ । तर, भारतले त्यहि धेरै सहजीकरण गरेको छैन । यसबारे तपाईंहरूको अध्ययन के भन्छ ?

यो एकदमै जटिल मुद्दा हो । कुनै बेला यस्तो समय थियो, नेपालले ‘हामी बिजुली उत्पादन गर्दै गर्दैनौ’ भन्थ्यो । सन् १९७०, ८०, ९० को दशकमा हेर्नुभयो भने नेपालले बिजुली निकाल्दैनौं भनेर बसेको थियो । उत्पादन बढाएपछि भारतवाहेक अर्को बजार व्यवस्थाभित्र पस्न सक्ने उपाय थिएन । नेपालको

पनि समस्या थियो- ‘ऊ सधैं बिजुलीको कुरा नगर, पानीको कुरा गर’ भन्ने अडान लिएर बस्यो । अहिले यो स्थितिमा व्यापक परिवर्तन आएको छ । बिजुली बनाउनेपर्ने रहेछ, बिजुलीको उत्पादन गर्नुपर्ने रहेछ, यसबाट भुटानजस्तै धन आर्जन गर्न सकिने रहेछ, भन्ने कुरा नेपालले बुझेको छ । आफूले बिजुली पैदा गरेन भने देशमै हाहाकार हुने रहेछ, बिजुली पैदा गरे पनि, नगरे पनि पानी त सललल ओराले बाढो रहेछ, भन्ने पनि बुझेको छ ।

भारतलाई हेर्नुभयो भने ‘तिमीहरूले उत्पादन गरेको बिजुलीका लागि, भारत एकमात्रै बजार हो’ भन्ने मान्यता राख्ने गरेको थियो । तर उसले पनि आज यो मान्यता त्यागिसकेको छ । ‘मेरो मात्रै बजार होइन रहेछ, यो बजारमा मैले अन्य छिमेकी राष्ट्रलाई पनि जोडेको खण्डमा अफ बढी सुगठित भइने रहेछ’ भन्ने बुझेर उसले भुटान र बंगलादेशलाई जोडेको छ । अलिपछि, म्यानमार, श्रीलंका, पाकिस्तानलाई पनि जोड्नुला । ‘हामीले नेपाल गएर बिजुली उत्पादन नगरेको खण्डमा अरू नै देशहरू आउन सक्छन्’ भन्ने कुरा भारतलाई स्पष्ट भयो । माथिको माथि नै चीनले बिजुली लग्न सक्छ भन्ने सोचले भारतको विदेश नीतिमै ठूलो परिवर्तन आयो । जसअन्तर्गत भारतले सन् २०१७/१८ मा तयार गरेको ‘शाइडलाइन्स फर क्रस बोर्डर इलेक्ट्रिसिटी ट्रेड’ लाई सन् २०२१ मा जारी गर्‍यो । त्यसअन्तर्गत भारतले नेपाल र भुटानले बिजुली बेच्न चाहेमा बंगलादेशलगायत जहाँ पनि बेच्न सक्छन् भनेर सहमति जनायो । भारतले यो पनि भन्यो, ‘तपाईंहरूको जे जाँत उत्पादन छ, त्यसको उत्पादन प्रणालीमा हामी भाग लिन चाहन्छौं’ र भारतमार्फत अन्य स्थानमा बेच्न सहजीकरण गरिदिनेछ ।’ जसले गर्दा नेपालको बिजुली बंगलादेश बेच्न बाटो खुला भएको छ । नेपालले बंगलादेशलाई बिजुली बेच्ने कुरा अति राम्रो हो ।

तर, नेपालबाट लिने बिजुलीसमेत भारतीय लगानीकर्ताकै हनुपर्ने, चिनियाँ ठेकेदार भएको आयोजनाको विद्युत खरिद नगर्ने भनेर भारतले भनिरहेको छ । यस्तो अवस्थामा उसले कसरी सहज वातावरण बनाउला भनेर विश्वास गर्ने ?

नेपालबाट हेर्दा यो अनुदारको नीतिजस्तो देखिएला तर भारतबाट हेर्दा यो राष्ट्रिय हितको नीति हो । भारत-चीन व्यापार सम्बन्धमा म एउटा उदाहरण दिन्छु । मोठ व्यापारमा दुई देशबीचको व्यापारको आकार आज १३० अर्ब डलर पुगेको छ । त्यसमध्ये चीनले भारतमा ९० अर्ब डलर निर्यात गर्छ भने चीनले भारतबाट आयात गर्नमा चाहिँ ४० अर्ब डलर छ । हाम्रो व्यापार-वाणिज्यमा चीनसँगको जुन घाटा छ, त्यो निकै ठूलो र सहिनसक्नुभइसकेको छ । यस्तो स्थितिमा बिजुली पनि चीनले नै उत्पादन गरेर भारत पठाउँछु भन्यो भने त यो घाटाले आकाश छुन्छ । दोस्रो कुरा, चीनले नेपालमा जस्तो प्रकाशले आफ्नो व्यापार-व्यवसाय फैलाउँछ छ, त्यसको कारण हेर्नुभयो भने नेपालले त्यो कुरालाई देशभित्र राख्ने सक्दैन । इतिहास हेर्नुभयो भने सन् १९४०, ६०, ७० को दशकमै चीनको आर्थिक सहयोगमा नेपालमा सुनकोशी जलविद्युत आयोजना, पृथ्वी राजमार्ग, अर्निको राजमार्गजस्ता जाँत पनि पूर्वाधार बनेका छन्, त्यो बेला उनीहरूले स्पष्ट रूपमा भनेका थिए, ‘हामी आर्थिक सहायता प्रदान गर्छौ । तर ढुंगा, बालुवा वा श्रमिकहरूको स्थानीय खर्चका लागि हाम्रो क्यान्टन फेयरमा आएर सामान लम्नु र त्यो बेचेर लोकल खर्च व्यहोर्नु ’ त्यो दशकमा चिनियाँ सामान किन्ने क्षमता नेपालीहरूमा छँदै थिएन । तसर्थ, ती सामान सीधै भारतभित्र पसे । नेपाल-भारतबीच खुला सीमा भएकाले यी कुरालाई अत्यन्तै ध्यानमा राहुनुपर्छ ।

चीनसँग भारतको जुन तीतो सम्बन्ध छ, हामीले चीनलाई भारतमा फेरि किन प्रमोट गर्नु र ? हाम्रा प्रधानमन्त्रीले एकातिर आत्मनिर्भरताको कुरा गरिरहँदा अर्कोतिर चीनको सामान किन ल्याउनु ? तसर्थ, यी रणनीतिक मुद्दामा चीनलाई भारतले प्रमोट गर्दै मान्दैन । अर्कोपट्टि, बंगलादेशलाई भारतले के भन्यो भने- ‘तपाईंहरू नेपाल गएर बिजुलीको क्षेत्रमा लगानी गर्नुस् । बिजुली उत्पादन गरेपछि हाम्रो राष्ट्रको प्रसारण व्यवस्थाअनुसार त्यो बिजुली खपत गर्न सक्नुहुन्छ ।’ एकातिर आनजानी गरे पनि भारतले नेपालका लागि अर्कोतिर ढोका खोलिदिएको छ ।

तपाईंले नै ०७८ कात्तिक ३० को कान्तिपुर दैनिकमै ‘बिजुलीको व्यापार र भारत’ शीर्षकको लेखमा ‘हिजोसम्म हिचकिचाउने भारतले अबउग्रान्त नेपाललाई बंगलादेशमा आफ्नो बिजुली भारतीय प्रसारण लाइनमार्फत पठाउन दिने भयो । अब भारत केवल उत्पादन र निर्यात गर्ने राष्ट्र मात्रै नभएर तेश्रो मुलुकमा बिजुली पठाउन दिने ट्रान्जिट राष्ट्र पनि हुने भयो । अब नेपालद्वारा उत्पादित बिजुली भारतलाई मात्रै बेच्न सक्ने स्थितिबाट बाहिर निस्कनुपर्छ’ लेख्नुभएको थियो । त्यसको एक वर्ष बितिसक्यो समेत भारतकै कारण नेपालको विद्युत बंगलादेश पुर्‍याउन सकिएको छैन नि ?

यो साँचो कुरा हो । कतिवटा कुरा मिलेका छैनन् । कहिलेकाहीँ एउटा ‘बोर्ड’ नीति बनाएपछि, त्यसलाई कार्यान्वयन गर्ने धेरै समय पनि लाग्न सक्छ । नेपाल र भारतका कूटनीतिज्ञ र दुवै सरकारले त्यसबारे एउटा गहिरो छलफल गरेर व्यवहारमा उतार्न सक्छन् । भारत र बंगलादेशबीच नेसनल ग्रिड टु नेसनल ग्रिड इन्टिग्रेसन भएको छ । यस्तो हुन सक्छ भनेर पहिला कसैले पनि सोचेका थिएनन् । अहिले भारतको कुनै पनि कुनामा बिजुली बाँकी रहेको खण्डमा त्यो सीधै बंगलादेश पुग्न सक्छ । तसर्थ नेपालको बिजुली बंगलादेश लैजाने कुरा त्यति जटिल काम होइन, प्रक्रिया र सरकारी अधिकारीहरूको इन्टोजमेन्टको कुरा मात्रै हो । तर तपाईंले यसमा राम्रो कुरा देख्नुप-यो- बंगलादेशीहरू नेपाल वा भुटान गएर बिजुली क्षेत्रमा पुँजी निवेश (लगानी) गर्न सक्ने भए । भुटानमा बिजुली क्षेत्रमा पुँजी निवेश गर्ने भारत मात्रै थियो । नेपालमा पनि प्राय:जसो भारतकै थियो । अहिले पनि इटुटा ठूला कम्पनी नेपालमा काम गरिरहेका छन् । समयको कुरा मात्रै हो, यो सम्भव छ ।

माथिको माथि नै चीनले बिजुली लग्न सक्छ भन्ने सोचले भारतको विदेश नीतिमै ठूलो परिवर्तन आयो

हाम्रा प्रधानमन्त्रीले एकातिर आत्मनिर्भरताको कुरा गरिरहँदा नेपालबाट चिनियाँ सामान किन ल्याउनु ?

नेपालको बिजुली खरिद गर्न बंगलादेश तयार छ तर बंगलाको सामान, पर्यटक भित्र्याउन नेपालसँग परिष्कृत सोच र योजना छैन

नीति निर्धारणदेखि संघसंस्थालगायत जम्मै कुरा काठमाडौँमा हुने गर्छ, तर कार्यान्वयन तहमा वास्तविकता के हो भन्ने कुरा थाहै हुँदैन

भारतले क्षेत्रीय संस्थामा होइन, द्विपक्षीय मामिलामा मात्रै विश्वास गरिरहेको छ

नेपाल र बंगलादेश दुवैका लागि कतिपय विषयमा साफेदारी अत्यावश्यकजस्तो देखिदै गएको छ । त्यसका लागि भारतको अनिवार्य सहयोग चाहिने देखिन्छ । तर, हालसम्म भारतको पर्याप्त सहयोग नहुँदा बंगलादेशसँग नेपाललाई बन्दरगाह, ऊर्जा व्यापार र सडक सञ्जालमा कठिनाइ भइरहेको छ । यसमा भारतले कसरी सहज गरिदिन सक्छ ?

सबैभन्दा मूल कुरा, नेपालबाट बंगलादेश पस्ने जम्मै ढोका भारतले खोलिदिनुपर्छ । सन् १९८९ सम्म भारत सरकारले फुलवारी करिडोर नेपाललाई प्रयोग गर्न कदापि दिन्न भनेको थियो । त्यो करिडोर दिएको खण्डमा आफ्नो राष्ट्रिय सुरक्षा बतरा पर्छ भन्ने भारतको भनाइ थियो । सन् १९९७ मा प्रधानमन्त्री आईके गुजराल नेपाल गएपछि, त्यो करिडोर खोलिदिन्छु भन्नुभएपछि, मात्रै खुला भएको हो । त्यसअधि नखोल्नुमा पनि भारतको आफ्ना जायज समस्या थिए । फूलवारी करिडोर हुँदै आउँदा बीचमा नक्सलबारी भेटिन्छ । सन् १९६०/७० को दशकमा भारतलाई हल्लाउने नक्सलाइन मुभमेन्ट त्यहाँ भएको थियो । कानु सन्थाल, चारु मजुन्दारजस्ता नक्सलवादी नेता चीनसम्म पुगेका थिए । तर अहिले सन्दर्भ फेरिएको छ । भारतले जसरी भए पनि नेपाल र बंगलादेशबीचको परिवहनलाई निष्फिकीसँग सहज बनाइदिनुपर्छ । त्यहाँ अहिले काँकडीभन्जुवाट सुरु हुने गरी एसियन हाइवे बनाइएको छ । गाडी, रेललाइन, जलमार्ग बनाउन भारतले पहल गर्नुपर्छ, भारतले त्यो गर्न चाहेको पनि छ । सिक्किमले नेपालसँगको सम्बन्ध अझै सुदृढ बनाउन चिवाभन्ज्याङको बाटो खोल्नुपर्छ । त्यो बाटो खोलिएमा नेपालीहरू सिलिगुढी भएर सिक्किम जानै पर्दैन, ताप्लेजुङबाट सीधै जान सक्छन् ।

नेपालको बिजुली खरिद गर्न बंगलादेश तयार भएको छ । तर, बंगलाको सामान, पर्यटक भित्र्याउन नेपालसँग परिष्कृत सोच र योजना छैन । नेपाल भारतकोन्द्रित भयो । नेपाललाई अब भुटान, बंगलादेश, बर्माकेन्द्रित स्थिति बनाउन चर्को परेको छ । व्यापार-वाणिज्यका विषयमा नेपालले जसरी अलिकति फरक सोचेर बंगलादेशलाई बिजुली बेच्न खोज्यो, यस्तो सोचलाई अझै फराकिलो बनाउँदै लग्नुपर्छ । बंगलादेश पनि भारतकैन्द्रित भएकाले उसले नेपाल, भुटानबारे त्यति सौन्द्दैन । त्यो सोचमा परिवर्तन ल्याउनुपर्छ ।

तपाईंहरूले अध्ययन गर्ने क्षेत्र कनेक्टिभिटीकै सन्दर्भमा रेल र पानीजहाजबारे नेपाल र भारतका सम्भावना र मुद्दा के हुन् ?
हामीले अब नेपाल र भारतलाई मात्रै नभएर भुटान, बंगलादेश र म्यानमारसम्म हेर्नुपर्छ । नेपाल र भारतको मात्रै हामीले कुरा गर्‍यो र ठूलो सोच तथा योजना देखाएनौं भने दुई देशको इत्युमा फस्ने सम्भावना हुन्छ । तर, नेपालबाट भारत आएको रेलगाडी आसाम भएर मनिपुर हुँदै म्यानमारतिर पस्ने र नेपालबाट आएको रेलगाडी बंगलादेशतिर पस्ने भयो भने एकदमै राम्रो हुन्छ । जस्तै : पहिले नेपालबाट कलक्ता बन्दरगाहसम्म मालवाहक गाडी जान्थ्यो । अब कलक्तादेखि कतिवटा बन्दरगाह छोडेर सीधै विशाखापट्टनम आउँछन् । नेपाल र भारतको ट्रेनको इन्टिग्रेसन (समायोजन) जरुरी भइसकेको

छ । तर, नेपालको कमजोरी यससम्बन्धी जानकारी सङ्ग्रै कमी छ, संस्थाहरूसमेत छैनन् । रेलसँग सम्बन्धित संकेत वा ट्रेनलाईन निर्माणलाई आवश्यक पर्ने सीपको नेपालमा अभाव छ । नेपालीहरूले अब संस्था बनाउनुनुपर्छ ।

रेल मन्त्रालय बनाएर उसले आवश्यक सबै काम गर्नुपर्छ भन्ने मेरो सुझाव छ । हामीलाई के भनिन्छ, भने नेपालमा रेल चलाउने चातक, यसमा इन्जिनियरिङ गरेका र रेलको सिलनबारे जानकारी मान्छे छैनन् । पानीजहाजको सन्दर्भमा पनि ठ्याक्कै यही कुरा लाग्नु हुन्छ । हामीलाई बंगलादेशसँग त्यति असुविस्ता छैन किनभने बंगलादेश सन् १९४७ अघि भारतकै हिस्सा भएकाले तत्कालीन इस्ट बंगलमा हामीले पूरै रेललाईन विछुयाएका थियौ, ब्रहमपुत्रलगायत नदीबाट सहज आवतजावत गर्थौं । नेपालसँग त्यस्तो किसिमको सम्बन्ध नभए पनि अब बनाउन सकिन्छ, भन्ने हाम्रो भनाइ छ ।

पानीको सन्दर्भमा भारतको पनि आफ्नै परिवहन नीतिसमेत पहिला स्पष्ट थिएन । प्रधानमन्त्री मोदी आएपछि पानीसम्बन्धी नीति र जलमार्गबारे भिजन डकुमेन्टहरू बनेका छन् भने जलमार्गका विषयमा छिमेकी राष्ट्रसँग कसरी सहकार्य गर्नुपर्छ भन्ने कुरा ल्याइएको छ । नेपालले छिटोभन्दा छिटो पानी परिवहन, रेलका संस्थाहरू गठन गर्नुपर्छ । तर, यी कुरा काठमाडौँबाट गर्नुहुँदैन । नेपालले काठमाडौँ कार्यालय बनाउन सक्छ, तर खास संस्थाचाहिँ रेल जहाँ चल्छ, त्यहीनिर बनाउनुपर्छ । हामीले देखेको नेपालको अप्ठ्यारो कुशमर्थ्ये नीति निर्धारणदेखि संघसंस्थालगायत जम्मै कुरा काठमाडौँमा हुने गर्छ । त्यसले गर्दा वास्तविकता के हो भन्ने कुरा थाहै हुँदैन र धेरै कुरा अगाडि बढ्न नसकेको हामीले महसुस गरेका छौं ।

नेपालको अर्को सम्भावना कृषि पनि हो । तपाईंको भ्रमण क्रममा नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघका अध्यक्ष शेखर गोल्छाले ‘कृषि उत्पादनको परीक्षणका नाउँमा भारतले गैरभन्सार अवरोध सिर्जना गरिदिँदा नेपाली निर्यातकर्ताले ठूलो नोक्सानी व्यहोर्नुपरेको छ । चिया, अलैंची, अदुवालगायतका नेपाली कृषि उत्पादन भारतीय ब्रान्डको नाउँमा विश्व बजारमा जाने गरेकाले यसमा भारतीय पक्षबाट उदारतापूर्वक सहयोग हुनुपर्ने’ धारणा राखेका थिए । यसबारे तपाईंको भनाइ के छ ?

फुड टेस्ट, क्वारेन्टाइनहरू हुनुपर्‍यो, त्यो काम काँकडीभन्जु र सिलिगुढीमा सार्ने गरेर भएन, कलक्तामा पनि गर्नुपर्‍यो भनेर भारतले नेपालको अदुवा आयात रोकिदियो । कलक्ता, हैदराबादमा गएर फुड टेस्ट भइन्जेल अदुवा कुहिसक्यो, अलैंचीको भाउ डाइडुड फरिसक्यो । यस्तो स्थितिमा कसले के गर्ने भन्नेबारे तपाईं-हामीले विचार गर्नुपर्छ । हामी के भन्दै छौं भने भारत र नेपालबीचका क्वारेन्टाइन सेन्टर संयुक्त रूपमा बोर्डरमै बनाएर, दुई तीन दिनभित्र रिपोर्ट ल्याउन/लैजान सकिने बनाइनुपर्छ । यो नेपाल र भारत मात्रै नभएर भारत र भुटान, म्यानमार र भारतको पनि समस्या हो । म्यानमारबाट आउने सुपारीको समस्या यही हो । यो किन भएको हो भने बोर्डरमा व्यापार गर्ने व्यवस्थालाई आधुनिकीकरण गरिएको छैन । यस्तो अध्ययनमा हामीले यी कुराहरू अधि सारेका छौं ।

विमानस्थल र बन्दरगाहमा सबैभन्दा राम्रो भन्सार सुविधा ल्याइरहँदा बोर्डर प्वाइन्टबाट गरिने व्यापारलाई आधुनिकीरण गरिएको छैन । हवाईजहाज र बन्दरगाहबाट गरिने व्यापारचाहिँ ठूलो वा सुपरियर अनि जमिनबाट गरिनेचाहिँ सानो वा कम महत्त्वको भन्ने सोच फेरिनुपर्छ । विमानस्थल र बन्दरगाहको भन्सार प्रणाली, त्यहाँका मेसिन, कम्प्युटर र सफ्टवेयरहरू अपडेटेड र आधुनिक हुन्छन् । तर सीमानाकाको भन्सार कार्यालयमा पहिलो पुस्ताको कम्प्युटर हुन्छ । किन त्यस्तो ? हवाईअड्डामा जस्तो किसिमका सुविधा हुन्छन्, त्यस्तै सुविधा जमिनको व्यापार वाणिज्यमा पनि राख्नुभन्ने भनेर हामी सुझाव दिन्छौ ।

तपाईं व्यवस्थाको कुरामा बढी केन्द्रित हुनुभयो । भर्खरकै एउटा घटनाले भारतको अनुदार र हेपाहा प्रवृत्तिसँगै उजागर गर्छ, जुन व्यापारभन्दा बढी उपभोक्ताको स्वास्थ्यसँग जोडिएको विषय हो । भारतकै दबाव र हस्तक्षेपका कारण भारतबाट आयात हुने तरकारीमा नेपाल सरकारले विषादी परीक्षणको निर्णय गर्ने सकेको छैन । एक पटक विषादी परीक्षण गर्ने भन्ने निर्णय गर्दा भारतीय दूतावलेस पञ्चाजर गरेर उक्त निर्णयबाट पछि हट्न दबाव दियो, नेपाल सरकारले मान्यो पनि । यो त व्यवस्थाभन्दा पनि नीति र प्रवृत्ति प्रमुख कारण होइन र ?

पहिलो, सीमा क्षेत्रमा आधुनिक परीक्षणको व्यवस्था भएको खण्डमा व्यापार गर्न सहज हुन्छ । दोस्रो, परीक्षण कसले, कहाँ गर्ने भन्ने कुरामा राजनीति नल्याइकन राम्रो नीति बनाएमा कसैले केही पनि हस्तक्षेप गर्न कुरै आउँदैन । आज अचानक भारतले अदुवा, चिया रोकिदियो, भोलि नेपालले त्यसै गर्न खोजे भारतले असन्तुष्टि जाडेर गर्ला । त्यसरी त चल्दैन नि । बोर्डरमा परीक्षण गर्नेदेखि सबै प्रयोजनका लागि दुईपट्टिका संस्था हुनुपर्‍यो । हाम्रो अध्ययनमा यस्ता संस्था हतपत् भेटिँदैनन् भन्ने देखिएको छ । केही आपत्कालीन परिस्थिति आइपर्‍यो भने भेट्छन् तत्र नियमित भेट्ने चलनै छैन । व्यापार-वाणिज्य गर्दा व्यापारीदेखि भन्सार, अद्यागमन, सुरक्षालगायत सबैको संयुक्त बैठक महिनामा एक/दुई पटक त हुनुपर्ने हो । त्यही बैठकमा भारत र नेपाल सरकारका नीतिहरू अवगत गराउने र नीतिहरू मिलेका छन्/छैनन् भनेर छलफल हुनुपर्ने हो ।

नेपाली भन्सारका प्रतिनिधिसँग कुरा गर्दा उहाँहरूले भारतबाट आउने सामानको सूची नपुग्नेबारे बताउनुभएको थियो । यस्तो किन भएको भनेर भारतीय साथीहरूलाई सोध्दा उनीहरू हाम्रो सफ्टवेयर मिल्दैन भन्छन् । यसको अर्थ प्रविधिको पनि पारख्यारक मेलमिलाप (टेक्नोलोजिकल हार्मोनाइजेसन) हुनु अत्यावश्यक छ । अर्कोतर्फ नेपालबाट पनि समस्या छ । नेपालमा कहिले पनि उत्पादन नहुने कुरा नेपालबाट भारतमा आउन थालेकामा पनि भारतले अचम्म मानेको छ । जस्तै :

पामको तेल । म्यानमारबाट पनि कहिल्यै उत्पादन नहुने वस्तु भारत आउन थालेका छन् । शुन्य भन्सार दरको पछ्याँलाई कसरी नाप्ने ? कसरी ‘ट्यारिफ हपिड’ गर्ने ? त्यसका लागि अर्को देश प्रयोग भइरहेको छ ।

यसलाई कसरी नियन्त्रण गर्ने, सुल्झाउने वा कसरी विवादमा नल्याउने भन्नेबारे दुई देशमा अधिकारी बसेर निचोड निकाल्नुपर्छ । प्रधानमन्त्रीले बनाएको टोलीवाहेक अरू कसैले यस्तो कुराकानी गर्ने प्लेटफर्म बनाएका छैनन् । नेपालका पत्रकारहरूले यसबारे जे लेख्नुहुन्छ त्यसको ठीक उल्टो कुरा भारतका पत्रकारले लेख्नु थाल्छन् । यस्तो किन भइरहेको छ भने नेपाल र भारतका पत्रकारबीच भेटघाट नै भएको छैन । सरकारीस्तरको मन्त्रवाहेक व्यापारी, पर्यटन, नागरिक समाजका पनि आ-आफ्नै मन्त्रहरू सिर्जना गर्नुपर्छ ।

भारतले २०१९-२२ मा १७० अर्ब डलरभन्दा बढीको सफ्टवेयर र सेवा निर्यात गरेको रहेछ । नेपाल-भारतबीच वा क्षेत्रीय कनेक्टिभिटीको कुरा हुँदा डिजिटल कनेक्टिभिटीलाई बिसिएको हो ? डिजिटल कनेक्टिभिटीबाट नेपालले कुनै फाइदा उठाउन सक्ने अवस्था छ कि छैन ?

नेपाल र भारतको डिजिटल कनेक्टिभिटी एकदमै महत्त्वपूर्ण कुरा हो । तर, यस विषयमा नेपाल र भारतीयबीच बहस भएको छैन भन्दा पनि हुन्छ । डिजिटल कनेक्टिभिटीलाई मजबुत बनाउन कसै नेपालका युवा, संघसंस्थाले निकै फाइदा उठाउन सक्थे । भारतले आफ्नो डिजिटल कनेक्टिभिटीलाई देशभर पुर्‍याइसकेको छ । नेपालमा विस्तार गरेको छैन । भारतीय साथीहरूलाई नेपालसँग डिजिटल कनेक्टिभिटीको कुरा गर्दा नेपालमा संस्था नै छैन भन्छन् । त्यसैले नेपालले व्यापार-वाणिज्य, विश्वविद्यालय, दूरसञ्चार सबैको सम्बन्धित संस्था बनाउनुपर्छ ।

समग्रमा नेपाल र भारतबीचको कनेक्टिभिटी र आर्थिक सहकार्यलाई थप मजबुत बनाउन के-के गर्नुपर्छ ?

बाटोघाटो, रेलगाडी, जलमार्ग, हवाईजहाज कुनै पनि किसिमको कनेक्टिभिटी स्थापना गर्न सकिने अवस्था छ । तर, सबैका लागि बाटोघाटो चाहिँदैन । बनाएको बाटोमा के कुरा चलाउन सकिन्छ भन्ने हामीले पहिल्याउनुपर्छ । भारतले आफ्ना राज्यहरूलाई भूमिका र अधिकार दिइरह्यौ नेपालले प्रदेशहरूलाई भूमिका दिनुपर्छ । त्योसँगै प्रदेशले बैक, बिमा, रेल, व्यापार, सञ्चारलगायतका विभिन्न संस्था बनाउनुपर्छ । नेपालको अझ चन के मात्रै हो भने नेताहरूको सोच बदलिन । एकापट्टि माहोल होसलाले भएएको छ भने अर्कोपट्टि राजनीतिक दल र संस्थाहरूले युवा भावनासँग मेल खाने काम गरेका छैनन् । भारततर्फबाट गर्नुपर्ने काम भने उसले ठूलो चित्त राख्नुपर्‍यो । भारतले यो सोच्नुपर्छ कि सावभौमिकता भनेको ठूलो र सानो हुँदैन, यो भनेको सबै राष्ट्रको एकैनास हुन्छ । कनेक्टिभिटीका लागि नेपालमा जाँत पनि संस्था बनाइनुपर्छ, त्यसमा भारतले सहायता दिनुपर्छ ।

अब क्षेत्रीय संघ/संगठनको कुरा गरौं । चार मुलुकबीचको उपक्षेत्रीय सहकार्यका रूपमा गठन भएको बंगलादेश, भुटान, भारत र नेपाल (बीबीआईएन) पछिल्लो समय निष्क्रियजस्तै छ । यो उपक्षेत्रीय सहकार्य आवश्यकताअनुसार किन अधि बढ्न सक्ने ?

हामीले मोटर भेहिकल्स एग्रिमेन्टमा हस्ताक्षर गरेको ८ वर्ष भइसकेको छ । त्यसमा भारत र नेपाल, बंगलादेश र भारतबीच एक/दुईवटा परीक्षण भए । तर यसमा तीन/चारवटा निकै कठिन कुराहरू छन् । पहिलो कुरा त चारवटा राष्ट्रको परिवहन नीतिलाई एक नीति बनाउनुपर्छ । यसमा भुटानले असमर्थता देखाएर बाहिरिएको छ । बाँकी तीन राष्ट्रमा पनि समस्या छ । यो परिवहन नीतिलाई सीमा पार गर्नमा मात्रै सीमित राखेको भए कुनै समस्या हुँदैन थियो । तर, यसअनुसार बंगलादेशको कुनै कुनाको मानिस गाडी लिएर डोल्पा, काठमाडौँ जहाँ पनि जान सक्ने व्यवस्था छ । त्यस्तै, नेपालको कुनै कुनाको मानिस गाडी लिएर भारतको केराला वा बम्बई जहाँ पनि जान सक्ने भयो । भारतमा राज्यपछि अलग-अलग चाहिन्छन् । बंगलादेश, भारत र नेपालका गरी तीन-तीनजना सदस्य सम्मिलित १० जनाको समिति बनाएर र देशभित्रै पनि आशाफला कमिटी गठान्नुपर्छ । त्यो केही भएको छैन । चार देशका प्रधानमन्त्री मिलेर यस्तो गर्नुपर्छ त भने, तर गर्न खालको स्थितिमा हामी पुगेका छैनौं ।

भारत सरकारकै उच्च राजनीतिक नेतृत्वको इच्छामा नेपाल-भारत प्रबुद्ध व्यक्तिहरूको समूह (ईपीजी) पनि गठन भएको थियो । त्यसको सदस्य तपाईं पनि हुनुहुन्थ्यो । उक्त समूहले तयार पारेको प्रतिवेदन तीन वर्षदेखि भारतले बुझ्न मानेको छैन । अहिले फेरि तपाईंहरूले गर्ने नयाँ अध्ययनले क्षेत्रीय सम्बन्धमा परिणाम दिन्छ भनेर हामीले कसरी विश्वास गर्ने ?
हामीलाई दिएको अभिभारा निर्वाह गर्ने काम हाम्रो हो । हामीले प्रतिवेदन बुझाएपछि त्यसलाई कस्तो प्रकारले नीतिमा परिणत गर्ने वा कसरी कार्यान्वयनमा ल्याउने भन्ने त सरकारको कुरा हो । हामी व्यतिा हो, सरकार संस्था हो । हामीले सरकारलाई प्रस्ताव गर्न सक्छौ, सुझाव दिन सक्छौ । तर, ‘तपाईंले यस्तै गर्नुपर्छ’ भनेर जबजस्ती गर्न सक्दैनौ । अहिले भारत सरकारको आदेशअनुसार नै अध्ययन गरिरहेका छौं । यसमा अरू कुनै राष्ट्रका प्रतिनिधिहरू संलग्न छैनन् । यो एक आन्तरिक रिपोर्ट भएकाले पढेर यसमाथि बहस गर्न कुनै समस्या होलाजस्तो मलाई लाग्दैन ।

विद्युत् चुहावट

१२.५९ प्रतिशतमा भन्थ्यो

वितरणतर्फ ७.९९ र प्रविधितर्फ ८.६० प्रतिशत चुहावट, गत वर्षको तुलनामा ५.९३ प्रतिशत कम

कान्तिपुर संवाददाता (काठमाडौँ)

चालु आर्थिक वर्षको सात महिना (साउनदेखि माघ) मा नेपालको समग्र विद्युत् चुहावट १२.५९ प्रतिशतमा भरेको छ। उक्त अवधिमा वितरणतर्फ ७.९९ र प्रसारणतर्फ ४.६० प्रतिशत चुहावट भएको हो। गत आर्थिक वर्षको सोही अवधिमा विद्युत् चुहावट १८.५२ प्रतिशत थियो। समग्रमा ५.९३ प्रतिशत चुहावट घटाउन सफल भएको नेपाल विद्युत् प्राधिकरणको दाबी छ।

प्राधिकरणका अनुसार सात महिनामा ४ करोड ५८ लाख युनिट विद्युत् चुहावट भएको छ। चालु आर्थिक वर्षको माघसम्ममा वितरण प्रणालीमा ५ अर्ब ७३ करोड २२ लाख युनिट विद्युत् प्राप्त भएको थियो। त्यसमध्ये ५ अर्ब २७ करोड ४१ लाख युनिट विक्री भएको हो। चुहावटको सबैभन्दा ठूलो हिस्सा वितरणतर्फ हुन्छ। प्राधिकरणले चालु आवमा समग्र प्रणालीको विद्युत् चुहावटलाई १४ प्रतिशत र वितरणतर्फ ८.५ प्रतिशतमा भर्ने लक्ष्य राखेको थियो। प्राधिकरणका कार्यकारी निर्देशक कुलमान घिसिङले गर्मीमा तराई क्षेत्रमा केही मात्रामा चुहावट बढे पनि प्राविधिक र गैरप्राविधिक चुहावटका लागि चालिएका कदमलाई अझै प्रभावकारी बनाएर यस वर्षका लागि तोकिएको लक्ष्यभन्दा चुहावटलाई तल भर्ने गरी काम भइरहेको बताए।

मिटर रिसिलिङ गर्ने, बक्युता नतिर्ने तथा कालोपाटीमा रहेका ग्राहकको लाइन काट्ने, छड्के मिटर रिडिङ गर्ने, हुकिङलगायतबाट हुने विद्युत् चोरी नियन्त्रणका लागि नियमित अनुगमन तथा कारवाही गर्नेलागत अभिमान देशैभरि सञ्चालन गरिएको छ,' घिसिङले भने, 'यस अवधिमा धेरै पुराना तथा ओभरलोड भएका कन्डक्टर तथा ट्रान्सफर्मरहरू फोरेका छन्। नयाँ सक्स्टेसन निर्माण र पुरानालाई स्टरोन्लिट गरिएको छ। औद्योगिक क्षेत्रमा विद्युत् खप्त बढेको छ, श्री फेज मिटरको प्रयोगलाई प्रोत्साहन गरिएको छ। समग्रमा प्रसारण तथा वितरण प्रणालीमा गरिएको ठूलो लगानीको नतिजा चुहावट नियन्त्रणमा देखिएको छ।'

गैरप्राविधिक चुहावट नियन्त्रणका लागि चोरी नियन्त्रण, महसुल बक्यौता असुलीमा कडाइ, मिटर बाड्पास तथा हुकिङ गरी चोरी गर्नेलाई कडा कारवाही, बन्द मिटर फेर्ने, मिटर लिन प्रोत्साहित गर्ने, मिटर रिडिङ नभएको (स्टक युनिट) ग्राहकको पहिचान गरी रिडिङ गर्ने काम अभियानकै रूपमा चलाइरहेको प्राधिकरणको भनाइ छ। प्रत्येक प्रादेशिक तथा प्रदेश डिभिजन कार्यालय र ती मातहतका वितरण केन्द्रलाई चुहावट नियन्त्रणको लक्ष्य तोकिएको छ। लाइन सुधार तथा विस्तारका लागि पर्याप्त बजेटको व्यवस्था गरिएको छ। प्राधिकरणका वितरण केन्द्रहरूले स्थानीय प्रशासनको सहयोगमा विद्युत् चोरी गर्नेलाई दैनिक रूपमा नियन्त्रणमा लिई कारवाही गर्दै आएका छन्।

मधेशको चुहावट ११.७८ प्रतिशत

प्राधिकरणका सात प्रादेशिक कार्यालय र दुई प्रदेश डिभिजन कार्यालय मातहतका वितरण केन्द्रमध्ये सबैभन्दा बढी विद्युत् चुहावट रहेको मधेश प्रदेश प्रादेशिक कार्यालय, जनकपुरको चुहावट माघसम्ममा ११.७८ प्रतिशतमा भरेको छ। कार्यालयमातहतका २३ वटा वितरण केन्द्रको गत वर्षको माघसम्मको समग्र विद्युत् चुहावट १२.३० प्रतिशत थियो। सर्लाहीको मलंगवा वितरण केन्द्रको सबैभन्दा बढी ४०.९७ प्रतिशत विद्युत् चुहावट छ। गत वर्ष त्यहाँ ४१.८६ प्रतिशत विद्युत् चुहावट थियो। रौतहटको मोलापुर वितरण केन्द्रको विद्युत् चुहावट ३८.६४ प्रतिशत छ। गत वर्ष त्यस केन्द्रको चुहावट १५.८६ प्रतिशत थियो। रौतहटकै गौर वितरण केन्द्रको चुहावट गत वर्ष ३०.५२ प्रतिशत रहेकोमा यस वर्ष ३२.४७ प्रतिशत छ। बाराको सिम्रौनगढ वितरण केन्द्रको विद्युत् चुहावट ३८.३९ प्रतिशत छ। गत वर्ष त्यहाँ ३९.३४ चुहावट प्रतिशत थियो।

कोशी प्रादेशिक कार्यालय विराटनगर मातहतका २४ वटा वितरण केन्द्रको माघसम्मको समग्र विद्युत् चुहावट ८.१७ प्रतिशत छ। अधिल्लो वर्ष सोही अवधिमा चुहावट १० प्रतिशत थियो। प्रादेशिक कार्यालयअन्तर्गत सबैभन्दा बढी विद्युत् चुहावट मोरङको रोंग्री वितरण केन्द्रको छ। यस केन्द्रको विद्युत् चुहावट १९.९५ प्रतिशत छ। अधिल्लो वर्ष १६.०४ प्रतिशत थियो।

बागमती प्रदेशअन्तर्गत प्रदेश डिभिजन कार्यालय हेटौँडा मातहतका ६ वटा वितरण केन्द्रको गत वर्षको माघसम्मको ४.६३ प्रतिशत रहेको समग्र विद्युत् चुहावट यस वर्ष सोही अवधिमा ५.९९ प्रतिशत छ। डिभिजन कार्यालयअन्तर्गत सबैभन्दा बढी मकवानपुरको पालुङ वितरण केन्द्रको २४.६९ प्रतिशत विद्युत् चुहावट छ। गत वर्ष त्यस केन्द्रको २९.७५ प्रतिशत चुहावट थियो। बागमती प्रादेशिक कार्यालय काठमाडौँ मातहतका २० वटा वितरण केन्द्रको समग्र विद्युत् चुहावट ६.२५ प्रतिशत छ। अधिल्लो वर्ष ९.३० प्रतिशत थियो। कार्यालयमातहत सिन्धुपाल्चोक वितरण केन्द्रको सबैभन्दा बढी

२२.२६ प्रतिशत चुहावट छ। अधिल्लो वर्ष त्यस केन्द्रको २८.९१ प्रतिशत चुहावट थियो।

गण्डकी प्रदेशअन्तर्गत प्रादेशिक कार्यालय पोखरा मातहतका १२ वटा वितरण केन्द्रको गत वर्षको माघसम्मको समग्र विद्युत् चुहावट ८.०३ प्रतिशत रहेकोमा यस वर्षको सोही अवधिमा ७.२५ प्रतिशत छ। कार्यालयअन्तर्गत सबैभन्दा बढी चुहावट म्याग्दीको तातोपानी वितरण केन्द्रको छ। केन्द्रको चुहावट अधिल्लो वर्ष ५.१७ प्रतिशत रहेकोमा यस वर्ष बढेर ३२.६७ प्रतिशत पुगेको छ। लुम्बिनी प्रदेशअन्तर्गत प्रादेशिक कार्यालय बुटवल मातहतका ११ वटा वितरण केन्द्रको समग्र विद्युत् चुहावट ६.९६ प्रतिशत छ। गत वर्ष १०.१४ प्रतिशत थियो। कार्यालयअन्तर्गत सबैभन्दा बढी चुहावट पाल्पा वितरण केन्द्रको २१.३३ प्रतिशत छ। गत वर्ष केन्द्रको चुहावट १६.९५ प्रतिशत थियो।

लुम्बिनी प्रदेशअन्तर्गत प्रदेश डिभिजन कार्यालय नेपालगन्ज मातहतका ९ वटा वितरण केन्द्रको गत वर्षको माघसम्मको समग्र विद्युत् चुहावट ७.४१ प्रतिशत रहेकोमा यस वर्ष सोही अवधिमा ५.०६ प्रतिशत छ। कार्यालयअन्तर्गत सबैभन्दा बढी विद्युत् चुहावट रोल्पा वितरण केन्द्रको १४.७२ प्रतिशत छ। गत वर्ष त्यस केन्द्रको चुहावट १७.१० प्रतिशत थियो। कर्णाली प्रदेशअन्तर्गत प्रादेशिक कार्यालय सुर्खेत मातहतका ७ वटा वितरण केन्द्रको समग्र विद्युत् चुहावट १५.७४ प्रतिशत छ। गत वर्ष १५.६९ प्रतिशत थियो। कार्यालयअन्तर्गत सबैभन्दा बढी चुहावट रुकुम (पश्चिम) वितरण केन्द्रको छ। केन्द्रको चुहावट गत वर्ष २३.९० प्रतिशत रहेकोमा यस वर्ष बढेर ३६.४६ प्रतिशत पुगेको छ।

सुदूरपश्चिम प्रदेशअन्तर्गत प्रादेशिक कार्यालय अर्घाखाँडा मातहत १२ वटा वितरण केन्द्रको माघसम्मको समग्र विद्युत् चुहावट ७.१६ प्रतिशत छ। गत वर्षको सोही अवधिमा चुहावट ७.२७ प्रतिशत थियो। कार्यालयअन्तर्गत सबैभन्दा बढी चुहावट बझाङ वितरण केन्द्रको छ। गत वर्ष २१.२० प्रतिशत रहेको केन्द्रको चुहावट यस वर्ष घटेर २०.९१ प्रतिशतमा भरेको छ।

कोरियामा कामदारलाई वैकल्पिक बिदा

■ गोकुल शोकर तामाङ (सोल)

दक्षिण कोरियाली सरकारले सार्वजनिक बिदा कम भएको भन्दै वैकल्पिक बिदाको निर्णय गरेको छ। वर्षको १५ दिन सार्वजनिक बिदा दिँदै आएको सरकारले यस्ता बिदा सप्ताहान्तमा पर्ने वैकल्पिक दिनमा बिदा दिने निर्णय गरेको हो। कोरियाली सरकारले यो वर्ष बुद्ध जयन्ती र क्रिसमस शनिवार वा आइतवार परे सोमवार बिदा हुने गरी नियम संशोधन गरेको छ।

कोरियामा बुद्ध जयन्ती अप्रिल वा मेमा पर्छ। यस वर्ष बुद्ध जयन्ती मे २७ शनिवार पर्छ। संसारभरि डिसेम्बर २५ मा मनाउँदै आएको क्रिसमस पनि कोरियालीको अर्को मुख्य चाड हो। सरकारको निर्णयअनुसार कामदारले मे २९ सोमवार वैकल्पिक बिदा पाउनेछन्। कामदारलाई पर्याप्त आरामको अधिकार सुनिश्चित गर्न, दैनिक उपभोग बढाउन र अर्थतन्त्रमा सुधार गर्न नियम संशोधन गरिएको कोरियाली सरकारले बताएको छ। अन्य बिदामा नयाँ वर्षको दिन, सलनाल (कोरियाली नयाँ वर्ष ३ दिन बिदा), मार्च १ आन्दोलन दिवस, बाल दिवस, मेमोरियल डे, छुसक (३ दिन), राष्ट्रिय मुक्ति दिवस, राष्ट्रिय स्थापना दिवस र कोरियाली अक्षर स्थापना दिवस समावेश छन्।

यहाँको सरकारले सन् २०१३ मा कोरियाली नयाँ वर्ष सलनाल, छुसक वा बाल दिवस शनिवार वा आइतवार परे कामदारलाई वैकल्पिक दिन बिदा दिने नियम ल्याएको थियो। त्यस्तै २०२१ मा मार्च १ आन्दोलन दिवस, राष्ट्रिय मुक्ति दिवस, राष्ट्रिय स्थापना दिवस र कोरियाली अक्षर स्थापना दिवस पनि शनिवार वा आइतवार परे वैकल्पिक दिन बिदा दिने निर्णय गरेको थियो।

2080

ADMISSION

NOW OPEN

For Grades 1-8

Happy Teachers

Motivated Students

A Winning Combination

Paragon Public School

1990s

Kathmandu

Finest Facilities

28 years of excellence

1500+ Students

Progressive Teaching & Learning

CCA & ECA Facilities

150 Faculty Members

Environment Friendly Campus

Students Counselling

Integrated Curriculum

Dates For Entrance Tests

- 4 Chaitra, 2079
- 7 Chaitra, 2079
- 11 Chaitra, 2079
- 24 Chaitra, 2079

Visit or website for more

www.paragonpublicschool.edu.np

Call To Find Out More

9802309381, 9802309382

9802309383, 9802309384

Email Inquire

info@paragonpublicschool.edu.np

जुम्लामा निजीको अप्टिकल

फाइबर, सरकारी सुस्त

सजना बराल (जुम्ला)

कार्कीवडा, जुम्लास्थित श्री चन्दननाथ इलेक्ट्रोनिक्सका सञ्चालक रानाप्रताप सिंहले पछिल्ला केही महिनायता अनलाइनबाट सामान बेच्न थालेका छन्। उनलाई फेसबुक, ह्वाट्सएप, भाइबरमार्फत कालीकोट, मुगु, डोल्पादेखि सामानको अर्डर आउने गरेको छ। उनी मान्छे, वा बसमार्फत सामान डेलिभरी गरिदिन्छन्। उताबाट मोबाइल बालेटमा डेलिभरी चार्जसहित सामानको पैसा आउँछ। पछिल्लो समय इन्टरनेट सेवा बलिया हुन थालेपछि अनलाइनबाट व्यापार हुन थालेको उनको अनुभव छ।

जुम्लाकै अर्का व्यवसायी पूर्णप्रसाद न्यौपाने पनि अनलाइनबाट लुगा बेच्ने तरखरमा छन्। त्यसका लागि उनले वर्ल्डलिंकको एफटीटीएच इन्टरनेट सेवा लिएको बताए। 'मासिक १६ सय ६० रुपैयाँ लाग्दो रहेछ,' उनले भने, 'छिटो र भरपर्दो इन्टरनेटका लागि म यति खर्च गर्न सक्छु। शुल्क अलि सस्तो भए अझै धेरै जोडिन सक्थे।' स्थानीय होटल कान्तिरोवाका सञ्चालक नोबु

पुष्पकमल शर्मा

लामाले जुम्लामा स्याटलाइटबाट इन्टरनेट दिन सके भरपर्दो सेवा उपलब्ध हुने बताए। जुम्लामा हाल सिम्पल लिंक इन्टरनेट, कर्णाली नेटवर्क सर्भिसेज, एभरेस्ट वायरलेस नेटवर्कजस्ता स्थानीय इन्टरनेट सेवा प्रदायक छन्। नेपाल टेलिकमको फोरजी सेवा पुगिसकेको छ। निजी क्षेत्रको वर्ल्डलिंकले हालै मात्र उच्च गतिको फाइबर इन्टरनेट सेवा विस्तार गरिसकेको छ।

वर्ल्डलिंकले जुम्लामा एफटीटीएच अप्टिकल फाइबरमार्फत उच्च गतिको इन्टरनेट सेवा विस्तार गरेको हो। बुधवार आयोजित कार्यक्रममा कम्पनी प्रमुखहरूले राजासिम रोडस्थित शाखा उद्घाटन गरे।

यहाँ पहिले वायरलेसबाट इन्टरनेट ल्याएका थियौं, अब फाइबर जोडेका छौं,' वर्ल्डलिंकका संस्थापक एवं प्रबन्ध निर्देशक दिलीप अग्रवालले भने, 'फाइबर जोड्न ब्रिटिस इन्टरनेसनल इन्फ्रेस्ट्रस्ट्रेट (बीआईआई) जस्ता संस्था सघाएका छन्।' उनका अनुसार १५ करोड रुपैयाँ लगानीमा सुर्खेत हुँदै जुम्लामा २४ कोरको अप्टिकल फाइबर विछ्याइएको हो।

सरकारीतर्फ, नेपाल दूरसञ्चार प्राधिकरणले कर्णालीका विभिन्न ठाउँमा अप्टिकल फाइबर जडान गर्न यसअघि नै नेपाल टेलिकमलाई जिम्मा दिए कर्णाली र सुदूरपश्चिम प्रदेशमा जम्मा १७ प्रतिशत मात्रै विस्तार भएको छ। वर्ल्डलिंकका प्रबन्ध निर्देशक अग्रवालले कर्णाली प्रदेशभर फाइबर विस्तार गर्दै जाने बताए। सन् २०१९ मा प्रत्यक्ष वैदेशिक लगानीका रूपमा वर्ल्डलिंकले बेलायत सरकारमातहतको बीआईआईबाट १ सय ३५ करोडको इन्वेष्टी लगानी प्राप्त गरेको थियो। कार्यक्रममा एसियाका लागि बीआईआईका प्रबन्ध निर्देशक सिनी नागराजनले हालसम्म १२५ मिलियन डलर लगानी गरेको र यसलाई दोब्बर बनाउन चाहेको बताए।

Pokhara University

Faculty of Management Studies

Office of the Dean

Announces Admission for Scholarship & Fee Paying

MBA /MBA-Evening Program (MBA-EP)/MBA (Finance)/MBA (Global Business) / Executive MBA(EMBA)/MCIS and MHCM

[First Date of Publication: 2079/12/02, (March.16, 2023)]

Pokhara University, Faculty of Management Studies (FMS) invites applications for admission in **Masters of Business Administration (MBA), MBA-Evening Program (MBA-EP), MBA(Finance), MBA(Global Business), Executive MBA (EMBA), Masters of Computer Information System (MCIS) & Masters of Health Care Management (MHCM)** programs for **March 2023** intake in constituent and affiliated colleges of Pokhara University for both fee paying and scholarship applicants.

Eligibility:

For MBA Program : Applicants must have a bachelor's degree or equivalent with 15 years of formal education (12 years of schooling and three years of graduation) in any discipline with **minimum CGPA 2.0, second division or 45% in bachelor's level**. In addition, applicants applying for Executive MBA must have a minimum of two-year's work experience at the supervisory or executive level in the organized sector.

For MCIS Program: Candidates having bachelor's degree – BIT/BCA/BCIS/BIM/BBIS or equivalent with 2.5/4 CGPA (in second division) or above.

For MHCM Program: Applicant must have (a minimum of 15 years formal education: 12 years of schooling plus 3 years of graduation) BHCMM degree or Post Graduate Diploma in HCM or Bachelor degree in health science field or equivalent degree with 2.5/4 CGPA (in second division) or above.

Provisional Application: An undergraduate student who has completed bachelor's level and is waiting for the final semester/ year result (before March 2023) may apply on provisional basis, provided he/she has already appeared in the final semester/ year examination.

Application Process:

- Applicants applying for fee paying seats should submit their application to **respective schools/colleges**. The application form is available and can be downloaded from respective websites of the concerned schools/colleges. Applicants can submit online application and are encouraged to apply online.
- The application fee for all the programs is Rs.2,500 for fee paying and Rs.2000 for scholarship candidates.
- The **Application for scholarship can also be submitted online via www.pu.edu.np**. Please refer to our website www.pu.edu.np or <https://scholarship.pu.edu.np/> for detailed information about the scholarship.

Key Dates:

Application opens from: 2079/12/02 (March.16, 2023)

Last date of application form submission:

- For Scholarship 2079/12/17 (March 31, 2023)**
- For fee Paying (PUMAT): 2079/12/24 (April 07, 2023)**

Written Exam Date, Time and Venue:

- For Scholarship : 2079/12/21, (April 04, 2023) 8:00 AM, School of Business, Pokhara University**
- For fee Paying (PUMAT) admission test date time and venue : 2079/12/27, (April 10, 2023) The time and venue for the admission test will be notified later**

मेरोमाइक्रोफाइनान्स

मेरोमाइक्रोफाइनान्स लघुवित्त वित्तीय संस्था लि.

MEROMICROFINANCE LAGHUBITTA BITTIYA SANSTHA LTD.

नेपाल राष्ट्र बैंकबाट (घ) वर्गको इजाजतपत्र प्राप्त संस्था (राष्ट्रिय स्तरको कार्यक्षेत्र भएको)

कर्मचारी आवश्यकता

प्रकाशित मिति : २०७९ चैत्र २ गते

मेरोमाइक्रोफाइनान्स लघुवित्त वित्तीय संस्था लिमिटेड, नेपाल राष्ट्र बैंकबाट “घ” वर्गको वित्तीय कारोबार गर्न इजाजतपत्र प्राप्त राष्ट्रिय स्तरको वित्तीय संस्था हो। नेपालका ९ वटा बैंकहरूद्वारा संयुक्त रूपमा प्रबर्द्धित यस वित्तीय संस्थाले हाल नेपालका ६४ वटा जिल्लामा १४९ वटा शाखा कार्यालयहरू मार्फत लघुवित्त कारोबार गर्दै आइरहेको छ। यस संस्थाले केन्द्रीय कार्यालय तथा मौजुदा शाखा कार्यालयका लागि देहायबमोजिमको जनशक्ति आवश्यक पर्ने भएकोले योग्यता पुगेका इच्छुक तथा अनुभवी नेपाली नागरिकहरूद्वारा मिति २०७९ चैत्र १६ गते कार्यालय समयभित्र निम्न ठेगानामा आइपुग्ने गरी तोकिएको नमूनाबमोजिमको रीतपूर्वक दरखास्त आव्हान गरिन्छ।

क्र.सं.	विज्ञापन नं.	पद	श्रेणी	संस्था	शैक्षिक/वाछनीय योग्यता
१	०४/२०७९/८० (खुल्ला)	विभागीय प्रमुख (सहायक प्रबन्धक देखि वरिष्ठ प्रबन्धक सम्म)	व्यवस्थापकीय	केही	स्नातक तह वा सो सरहको परीक्षा उत्तीर्ण गरी लघुवित्त तथा बैंकिङ क्षेत्रमा कम्तीमा ५ वर्ष अधिकृत श्रेणीको कार्य अनुभव भएकोले दरखास्त दिन सक्नेछन्। लघुवित्त तथा बैंकिङ क्षेत्रमा ७ वर्ष अधिकृत श्रेणीको अनुभव भई केन्द्रीय कार्यालयमा कार्य गरेका दक्ष उम्मेदवारलाई प्राथमिकता दिइनेछ।
२	०५/२०७९/८० (खुल्ला)	शाखा प्रबन्धक (सहायक देखि सुपरिवेक्षक सम्म)	सहायक	केही	न्यूनतम प्रवीणता प्रमाणपत्र तह वा सो सरहको परीक्षा उत्तीर्ण गरी लघुवित्त तथा बैंकिङ क्षेत्रमा कम्तीमा ३ वर्षको कार्य अनुभव भएकोले दरखास्त दिन सक्नेछन् तर लघुवित्त तथा बैंकिङ क्षेत्रमा शाखा प्रबन्धकको रूपमा २ वर्ष कार्य अनुभव भई मोटरसाइकल एवं चालक अनुमतिपत्र भएका र कम्प्युटर सम्बन्धी दक्ष उम्मेदवारलाई प्राथमिकता दिइनेछ।
३	०६/२०७९/८० (खुल्ला)	कनिष्ठ सहायक	सहायक	केही	न्यूनतम प्रवीणता प्रमाणपत्र तह वा सो सरहको परीक्षा उत्तीर्ण गरी लघुवित्त तथा बैंकिङ क्षेत्रमा कम्तीमा २ वर्षको कार्य अनुभव भएका र मोटरसाइकल एवं चालक अनुमतिपत्र भएका तथा कम्प्युटर सम्बन्धी दक्ष उम्मेदवारलाई प्राथमिकता दिइनेछ।
४	०७/२०७९/८० (खुल्ला)	सूचना प्रविधि सहायक र सूचना सञ्चार सहायक (करार)	सहायक	केही	न्यूनतम प्रवीणता प्रमाणपत्र तह वा सो सरहको परीक्षा उत्तीर्ण भएको, Intermediate Microsoft Office Package, Intermediate Graphic Designing, Intermediate Video/Audio Mixing सम्बन्धी अनुभव भएको र मोटरसाइकल एवं चालक अनुमतिपत्र भएका उम्मेदवारलाई प्राथमिकता दिइनेछ।

उत्तर : व्यवस्थापकीय श्रेणीका लागि ४० वर्ष ननाथेको र सहायक श्रेणीको लागि १८ वर्ष पूरा भई ३५ वर्ष ननाथेको। तर, महिलाको हकमा ५ वर्ष थप हुनेछ।

नोट : माथिको विज्ञापन नं. ०४/२०७९/८०, ०५/२०७९/८० र ०६/२०७९/८० का पदहरूमा अनुभवको आधारमा स्थायी वा ६ महिना परीक्षणकाल (Probation) मा नियुक्ति दिइनेछ तर कार्य अवधि गणना गर्दा परीक्षणकाल समेतलाई स्थायी अवधिमा गणना गरिनेछ। विज्ञापन ०७/२०७९/८० को पदमा संस्थाको नियम अनुसार करारमा उल्लेख गरिएबमोजिम हुनेछ।

अन्य जानकारी :

- परीक्षाको फिक्सिङ : आवश्यकता अनुसार अन्तरवार्ता, प्रस्तुतिकरण, कम्प्युटर र प्रयोगात्मक।
- आवेदन पठाउने ठेगाना: apply.meromicrofinance.com मा गई अनलाइन दरखास्त फारममा भएका विवरणहरू भर्नु पर्नेछ। रीत नपुगी वा म्याद नाघी आएको दरखास्त उपर कुनै कारवाही हुने छैन। रीतपूर्वक प्राप्त आवेदनमध्ये छनौट सूचीमा परेका उम्मेदवारहरूलाई मात्र छनौट प्रक्रियाको लागि सम्पर्क गरिनेछ। (नोट : कर्मचारी छनौट सम्बन्धी सम्पूर्ण अधिकार यस वित्तीय संस्थामा निहित रहनेछ।)

पदपूर्ति समिति

मेरोमाइक्रोफाइनान्स लघुवित्त वित्तीय संस्था लि.

केन्द्रीय कार्यालय बट्टार, नुवाकोट

भन् ठूलो...

यसअघि राजनीतिक प्रभाव र पहुँचका भरमा कर्मचारी भर्ती हुँदै आएकाका सेवा आयोग सक्रिय भएर विधिवत् रूपमा भर्ना गर्न खोज्दा कर्मचारी पनि अवरोधमा उत्रिएको स्रोतले जनाएको छ । 'नियमसम्मत रूपमा यहाँ कुनै काम हुँदैन,' स्रोतले भन्यो ।

उपकुलपति कोइरालाले विद्यार्थी, कर्मचारी र प्राध्यापकको घेराबन्दीमा परेर काम गर्न नपाएको बताए । मेडिकल कलेज सञ्चालन गर्न तयारीले गति विन नसकेको पनि उनले सुनाए । लिमन महाशया प्रमुख र मेडिकल डिन नियुक्त गर्न सकेको र दीक्षान्त समारोहको तयारी पनि गर्न नपाएको गुनासो उनले गरे । 'वार्ता' गर्न समिति बनाइएको छ, वार्ता हुँदैन । २२ वर्षदेखि कर्मचारी भर्ना गरिएको छैन, सेवा आयोगले नियमसम्बद्ध कर्मचारी भर्ना गर्न बाउदैँन । जे गर्दा पनि विरोध मात्र हुन्छ,' उपकुलपति कोइरालाले भने ।
परीक्षा प्रमुख डेढ वर्षदेखि निमित्तको भरमा छ । 'डिजनिनयर्ड,' हेल्थ साइन्स, व्यवस्थापन र सोसल साइन्स परीक्षा प्रकाशन अनियमित छ । तर परीक्षाको नतिजा प्रकाशन अनियमित छ । 'परीक्षाका लागि जनशक्ति कम छ, थप गर्न खोज्दा तालाबन्दी गर्छन्,' उनले थपे, 'त्यसैले परीक्षा समयमै भए पनि रिजल्ट समयमा नहुँदा विश्वविद्यालयले आलोचना खेप्दै आएको छ।' विगतमा सेवा आयोग र प्राज्ञिक परिषद् प्रायः अर्पुण हुन्थे, अहिले ती दुवै पूर्ण छन् । 'तर ती दुवैलाई काम गर्न दिइएको छैन,' उपकुलपति कोइरालाले भने ।

मनमोहन प्राविधिक प्रादेशिक विश्वविद्यालयले इलेक्ट्रिकल, सिभिल, आर्किटेक्चर, मेकानिक, आईटीलगायत सात विषयमा तीनवर्षे र चारवर्षे 'ब्याचलर कोर्स' को पहिलो वर्षको पढाइ सुरु गरेको छ । ब्याचलर इन फार्मेसी हेल्थ, मास्टर्स इन हेल्थ फार्मेसीलगायत पढाइ थाल्ने तयारी रहेको रजिस्ट्रार दिलनाथ फुङ्गाले बताए । 'आवश्यक जनशक्ति पूर्ति गर्न प्रदेश लोक सेवा आयोगसँग समन्वय गरिरहेका छौं,' उनले भने । विश्वविद्यालय मोरङको बुढीगंगामा छ ।

कृषिमा समस्यै समस्या

चितवनको रामपुरमा स्थापित कृषि तथा वन विज्ञान विश्वविद्यालय (एएफयू) एक दशक पूरा नहुँदै नाजुक अवस्थामा पुगेको छ । विद्यार्थी भर्नाभर घट्टदै गएको छ, भर्ना भएका विद्यार्थी टिकाउन पनि हम्ने पर्यै गएको छ ।

एएफयूमा कृषि, पशु चिकित्सा तथा मत्स्य र वन विज्ञानमा स्नातकदेखि विद्यावारिधिसम्म ४ हजार ४ सय २८ विद्यार्थी छन् । कृषि संकायको प्रवेश परीक्षामा यस पटक १७ सय विद्यार्थी सहभागी भएका थिए । ९ सय १५ जनाको कोटा रहेकामा ७ सय ५ जना मात्र उत्तीर्ण भए । भर्ना हुन पाँच सय जना बाँचे आए । 'केन्द्रीय क्याम्पसमा विद्यार्थी पुग्यो, आंगिक क्याम्पसमा विद्यार्थी अगुा भयो,' रजिस्ट्रार शाहदा थपलियाले भनिन् । यही संकायका लागि वित्तमा ४२ सय जनासम्मले प्रवेश परीक्षा लेखेको तथ्यांक छ ।

वित्तमा भेज्नेगरी विज्ञान संकायको प्रवेश परीक्षामा ३२ सयसम्म विद्यार्थी हुन्थे । यसपालि ४ सयले मात्रै प्रवेश परीक्षा दिए । एएफयूमा गत वर्ष पन विज्ञानका ३१ प्रतिशत र कृषि संकायका २३ प्रतिशतले बीचमै पढाइ छाडेका थिए । रजिस्ट्रार थपलियाले कृषि पढाउने विश्वविद्यालय अरू पनि भएकाले विद्यार्थी बाँडिएको तर्क गरिन् । उनले भनिन्, 'स्नातक पढ्ने पढ्ने धेरै विद्यार्थी देशबाहिर जाने चलन बढेकाले घटेको हुन सक्छ ।'

विश्वविद्यालयमा शिक्षक र कर्मचारीको चरम अभाव छ । त्रिविको केन्द्रीय क्याम्पस हुँदा प्रथम श्रेणीका ६ जना कर्मचारी थिए । अहिले विश्वविद्यालय हुँदा तीन जना छन् । क्याम्पस हुँदा १ सय ५० अध्यापक-कर्मचारी रहेकामा अहिले ६० जना हाराहारीमा छ । जर्वाक अहिले त्यो बेलाभन्दा विद्यार्थी दोब्बर छन् । त्रिवि र एएफयूबीच जग्गा विवाद समाधान भइसकेको छैन । २०६७ साल अघरामा जारी कृषि तथा वन विश्वविद्यालय ऐनको दफा ३ (२) मा त्रिविको आंगिक क्याम्पसका रूपमा रहेका चितवन रामपुरको कृषि तथा पशु विज्ञान अध्ययन संस्थान र मकवानपुर हेटौडाको वन क्याम्पसलाई संयुक्त रूपमा समावेश गरी कृषि तथा वन विश्वविद्यालय स्थापना गर्ने उल्लेख छ । चितवनको ३ सय ३८ विघा र हेटौडामा १ सय ५७ विघा जग्गा छ । चितवनको ४० विघा त्रिविले पाउने र हेटौडाको ६० विघा जग्गा कृषि विश्वविद्यालयले पाउने कानुजी बाँडफाँट छ । तर, त्रिविले अहिलेसम्म जग्गाको हक हस्तान्तरण गरेको पदाधिकारी गुनासो गर्छन् । एएफयूको केन्द्रीय कार्यालय भवन जेतर्तेत बनेको छ ।

पोखरामा बारम्बार बन्द
तनहुँका सुमन सिग्देलले दुई वर्षअघि बीबीए स्नातक सकाउनुपर्थ्यो । पोखरा विश्वविद्यालयको कामद कलेजमा पढेका उनले एक वर्षअघि मात्र परीक्षा दिए । यही फागुन ८ मा उनी दीक्षित भए । 'स्नातक बैतेमा पूरा गर्न सकेको भए म एक वर्ष छिटो करिअरमा लाग्न

सक्थें,' सिग्देलले भने ।

विश्वविद्यालयमा उपकुलपति नहुँदा सिग्देललगायत विद्यार्थीको परीक्षा फर्न्डै एक वर्ष रोकिएको थियो । न विद्यार्थी भर्ना हुन पाए, न विश्वविद्यालयले शुल्क उठाउन सक्‍यो । पछि उपकुलपति नियुक्त भए पनि परीक्षा तोकिएको दिनमा सुरु हुन कठिन भयो । बीबीए-बीआईमा स्नातकोत्तर गरिरहेका सुशील सापकोटा भन्छन्, 'रूटिन आए पनि परीक्षा सरिरहेको हुन्थ्यो । नतिजा प्रकाशनमा भने नियमित नै छ ।'

विश्वविद्यालयमा विद्यार्थी संगठनका धर्ना, विरोध कार्यक्रमले अध्ययन-अध्यापनमा अवर गएको सापकोटाले सुनाए । 'पढ्ने आफैँले हो तर पनि वातावरण चाहिन्छ । राजनीति बढी हुँदा त्यति राम्रो वातावरण भएन,' उनले भने । कहिले सरकारी अनिर्णय त कहिले विद्यार्थीको बन्द, हडतालले प्रभाव परेको सुचना अधिकारी लोकप्रसाद ढकाल बताए ।
डिजनिनयर्ड, हेल्थ साइन्स, व्यवस्थापन र सोसल साइन्स गरी चार संकायमा अध्यापन हुने विश्वविद्यालयका चार आंगिक, चार संयुक्त आंगिक र ५८ सम्बन्धन प्राप्त गरी ६६ महाविद्यालय छन् । विश्वविद्यालयमा ४ सयभन्दा बढी प्राध्यापक छन् भने ३७ हजार ६ सय ४५ विद्यार्थी छन् ।

राजर्षि जनकमा पदाधिकारी न कार्यालय

जनकपुरमा मुख्यालय रहेको राजर्षि जनक विश्वविद्यालयमा पदाधिकारी छैनन् । 'उपकुलपति र रजिस्ट्रारको जिम्मेवारी तोकने निर्णय कानुनी व्याख्यापरिपत रहेको' भन्दै सर्वोच्च अदालतले फागुन १५ मा अन्तरिम आदेश जारी गरेसँगै विश्वविद्यालय पदाधिकारीबिहीन बनेको हो । सेवा आयोगको अध्यक्ष र विभागीय डिनको पद पनि रिक्त छ ।

संस्थापक उपकुलपति भरत भ्वा २०७८ पुस २६ मा सेवा निवृत्त भएपछि शैलेन्द्रनारायण मल्लिक उपकुलपति र युगेश्वर साहलाई रजिस्ट्रारको जिम्मेवारी तोकिएको थियो । सरकारले पदाधिकारी नियुक्ति प्रक्रिया अघि नवढाएपछि दुवै १४ महिनादेखि कायममुकायमकै रूपमा थिए । अदालतको पछिल्लो आदेशले विश्वविद्यालयको प्रशासनिक र शैक्षिक गतिविधि थप ठप्प छ ।

२०७४ कात्तिक १२ मा राजर्षि जनक विश्वविद्यालय स्थापना भएको थियो । विश्वविद्यालय ऐनमा विभुवन विश्वविद्यालयअन्तर्गतको रामस्वरूप रामसागर बहुमुखी क्याम्पसलाई आधार क्याम्पसको रूपमा सञ्चालन गरिने उल्लेख छ । तर, भौतिक संरचना अझै हस्तान्तरण हुन सकेको छैन । विश्वविद्यालयले आफ्नै भवन बनाउन पनि सकेको छैन ।

त्रिविबाट समायोजन भएका १४ शिक्षकमध्ये ४ जना सेवा निवृत्त भइसकेका छन् । काररामा नियुक्त ६ शिक्षकमध्ये २ जनाले अध्यापन छाडेकाछ । समायोजनमा आएका ९, कारका ४ तथा आंशिक ३० जना गरी कूल ४३ शिक्षक र ३५ कर्मचारीले विश्वविद्यालय सञ्चालन गर्दै आएका छन् । त्रिविबाट समायोजनमा आएका अधिकांश शिक्षकको विषय राजर्षि जनकमा पढाइने विषयसँग मिल्दैन । विश्वविद्यालयमा बीएस्सी एमएलटी, बीपीएच, बीएस्सी सीएफआईटी, बीबीए, एमबीए, बीसीए र बीए एलएलबीको पढाइ हुन्छ । विभिन्न सेमेस्टर र संकायमा गरी ५ सय १९ विद्यार्थी छन् ।

एमाफिलको अध्यापन सञ्चालन गर्ने तयारी अन्तिम चरणमा रहेको विश्वविद्यालयका प्रशासक महेशप्रसाद सिंहले जानकारी दिए । 'राजर्षि जनक विश्वविद्यालयमा अध्यापन हुने प्राविधिक विषय छन् । विद्यार्थीको चाप पनि छ । तर, सरकारले समयमा पदाधिकारी नियुक्ति नगर्दा सञ्चालन गर्न गाह्रो भएको छ,' पूर्वकामु उपकुलपति शैलेन्द्रनारायण मल्लिकले कान्तिपुरसँग भने ।

सरकारको लगानीमा 'स्थायीनर र सञ्चालन' भएको यस विश्वविद्यालयको निजी चल/अचल सम्पति छैन । केन्द्रीय कार्यालय, वाणिज्य संकाय तथा केन्द्रीय क्याम्पस भाडाका भवनमा छन् । ती भवनको भाडावापत वार्षिक फर्न्डै ५० लाख खर्च हुन्छ । 'भवन निर्माण शीर्षकमा १५ करोड रकम सुरक्षित रहे पनि जग्गा नभएका कारण भवन निर्माण हुन सकेको छैन,' मल्लिकले भने ।

लुम्बिनी बौद्धमा जनशक्ति अपुग
शिक्षक र कर्मचारीको अभाव फौरनहेको लुम्बिनी बौद्ध विश्वविद्यालय एक महिनादेखि उपकुलपतिबिहीन छ । तत्कालीन उपकुलपति हृदयरत्न बज्राचार्यको कार्यकाल माघ २७ मा सकिएपछि नयाँ नियुक्ति हुन नसकेको हो । सूचना अधिकारी चुरामणि पोखरेलले प्रधानमन्त्रीको व्यस्तताका कारण नियुक्ति प्रक्रिया अघि नबढेको बताए ।

विश्वविद्यालयको उद्देश्य, विद्यार्थी संख्या र पूर्वाधार निर्माणको अवस्थानुसारको प्राज्ञिक जनशक्ति अभाव छुनपुगेको पदाधिकारीले गुनासो गरे । हाल ६ स्थायी प्राध्यापक,

११ कारका प्राध्यापक, ५० भन्दा बढी कर्म कारका अध्यापक र ३६ जना प्रशासनिक कर्मचारी छन् । '३३ प्राध्यापक र २४ कर्मचारी तत्काल चाहिएको छ,' पोखरेलले भने ।

लुम्बिनी बौद्ध विश्वविद्यालयले बौद्ध दर्शनको अध्यापन र पूर्वाधारमा आफ्नै पहिचान बनाउँदै गएको छ । स्थापनाको फर्न्डै ११ वर्षसम्म काठमाडौँमै राखिएको विश्वविद्यालयलाई ८ वर्षअघि गौतम बुद्धको जन्मस्थल लुम्बिनीमा प्रधान कार्यालय रहने गरी सञ्चालन गरिएको छ ।

विश्वविद्यालयले बौद्ध अध्ययन संकाय, मानविकी तथा सामाजिकशास्त्र संकाय, स्कूल अफ डेभलपमेन्ट एन्ड एप्लाइड साइन्स गरी तीन संकायमा १९ प्रकारका शैक्षिक कार्यक्रम सञ्चालन गरिरहेको छ । बौद्ध अध्ययन संकायमा १० प्रकारका विषय अध्यापन हुन्छन् । त्यस्तै मानविकी तथा सामाजिक संकायमा ४ र डेभलपमेन्ट एन्ड एप्लाइड साइन्समा ५ शैक्षिक कार्यक्रम रहेको विश्वविद्यालयका निमित्त उपकुलपति एवं रजिस्ट्रार तिलकराम आचार्यले जानकारी दिए ।

विश्वविद्यालय र आंगिक क्याम्पस र ८ सम्बन्धनप्राप्त कलेज छन् ।

बौद्ध दर्शनको अध्ययन-अध्यापनका लागि खुलेको विश्वविद्यालयले अन्य विद्याका निजी कलेजलाई पनि सम्बन्धन बाँडेको छ ।

७० जना विद्यार्थी भर्ना गरेर सुरु भएको विश्वविद्यालयमा अहिले १ हजार ५ सय विद्यार्थी छन् । चीन, श्रीलंका, बर्माका ३२ विद्यार्थीले विश्वविद्यालयमा विभिन्न विषय अध्ययन गरिरहेको आचार्यले जानकारी दिए ।

मध्यपश्चिमको आयोगमा ताला

मध्यपश्चिम विश्वविद्यालय (एमयू) को सेवा आयोगमा कोषसैनिकेट प्राध्यापकले ६ महिनादेखि तालाबन्दी गरेका छन् । विद्यार्थी र प्राध्यापकका अरू आन्दोलन रोकिएकोले विश्वविद्यालय क्षेत्र शान्त बन्दै गएको मानवशास्त्र तथा मानविकी केन्द्रीय क्याम्पसका पूर्वप्रमुख तेजबिक्रम बस्नेतले बताए । 'विद्यार्थी संगठनहरू स्वीयय निर्वाचनमा व्यस्त छन्,' प्राध्यापक संघहरू पनि गठन हुँदै छन्,' उनले भने, विद्यार्थी र प्राध्यापक व्यस्त हुँदा बैमनस्यता कम भइरहेको छ ।'

शिक्षा संकायमा स्नातकोत्तर तह पढेलाे सेमेस्टरमा अध्ययनरत सजिना देवकोटाले विद्यार्थी र प्राध्यापकको आन्दोलनका कारण लामो समय थिलथिलो बनेको विश्वविद्यालयले बल लय पकन थालेको बताइन् । 'प्राध्यापकहरू राम्रा छन्, पूर्वाधार र पठनपाठन सबै पनि सन्तोषजनक नै छ,' उनले भनिन्, 'आन्दोलन नगरे हुन्थ्यो ।'

एमयूमा १० आंगिक र ६ केन्द्रीय क्याम्पस छन् भने व्यवस्थापन र अन्तर्राष्ट्रिय भाषा विषयमा विश्वविद्यालयले २ वटा कार्यक्रम चलाइएका छन् । फर्न्डै ९ सय कर्मचारी र करिब १० हजार विद्यार्थी छन् । 'स्कूल अफ ल' बाहेक सबै क्याम्पस आफ्नै भवनमा छन् । स्कूल अफ लको पनि भवन वन्न लागेको रजिस्ट्रार नारायणप्रसाद पौडेलले जानकारी दिए ।

'ग्रंचाजुएट लेभल अफ इन्जिनियरिङ' मा हाइड्रो, कम्प्युटर र सिभिल विषयमा पढाइ भइरहेको छ, भने 'ग्रंचाजुएट स्कूल अफ हयूम्यानिटिज एन्ड सोसियल साइन्स' र 'एजुकेसन' मा १०-१० विषयमा अध्यापन भइरहेको छ । मध्यपश्चिमले स्नातक तहमा अन्तर्राष्ट्रिय सम्बन्ध र स्नातकोत्तर तहमा लोकवार्ता विषय अध्ययन गराउँछन् । 'सानातिना समस्या सबैका हुन्छन् तर अभावकै बीच पनि विश्वविद्यालयलाई नमूना बनाउन खोजिरहेका छौं,' उपकुलपति नन्दबहादुर सिंहले भने ।

संस्कृतमा दीक्षान्त कहिले ?

दाङको बेलभुङ्डीमा केन्द्रीय कार्यालय रहेको नेपाल संस्कृत विश्वविद्यालयले १२ वर्षदेखि विद्यार्थीका लागि दीक्षान्त कार्यक्रम गर्न सकेको छैन । खर्चिलो

हुने र कुलपति तथा प्रधानमन्त्रीको व्यस्तताले दीक्षान्त कार्यक्रम गर्न नसकिएको पदाधिकारीको भनाइ छ ।

यस विश्वविद्यालयले न्यून विद्यार्थी, समयअनुकूल पाठ्यक्रमको अभाव, राजनीतिक हस्तक्षेप र खिचतानी, तालाबन्दीजस्ता समस्या फेल्दै आएको छ । सेवा आयोगले उपप्राध्यापक, सहप्राध्यापक र प्राध्यापकको विज्ञापन गरेकामा प्रक्रिया नमिलेको भन्दै विवाद उत्पन्न भएपछि जनशक्ति छोटोट र नियुक्ति प्रक्रिया रोकिएको आयोगका अध्यक्ष श्रीधर शर्मा मजरीयाले बताए ।

देशका विभिन्न भागका आंगिक विद्यापीठको जग्गासमेत जोड्दा विश्वविद्यालयको सम्पति १ हजार ८ सय विघा हुन्छ । सशस्त्र द्वन्द्वकालमा माओवादीवाट कब्जा गरिएको जग्गा अहिले पनि विभिन्न भूमिहीन, सुकुम्बासी र मोही किसानका नाममा नियन्त्रण गरिएकाले विश्वविद्यालयले उपभोग गर्न पाएको छैन ।

विश्वविद्यालयको शिक्षा समयअनुसार परिमार्जन गर्न नसक्नु र विद्यार्थीको आकर्षण बढाउन नसक्नु मुख्य समस्या हुन् । उपकुलपति यादवप्रकाश लामिछाने भने विश्वविद्यालयको पाठ्यक्रममा परिस्कार, परिमार्जन र अबाबोधकीकरण गर्दै गएको दावी गर्छन् । विभिन्न संगठनले पटकपटक बन्द-हडताल गर्दा पठनपाठन, परीक्षा सञ्चालन, दैनिक कार्य सञ्चालनजस्ता काममा अवरोध पुग्ने गरेको बेलभुङ्डी क्षेत्र विकास समितिका अध्यक्ष चन्द्रबहादुर वलीले बताए ।

केयुलाई जग्गा अभाव

उच्च शिक्षामा फड्को मारे पनि काठमाडौँ विश्वविद्यालय (केयू) थप विस्तारका लागि जग्गा अभावको समस्यामा गुँजिरहेको छ । उपकुलपति भोला थापाले जग्गा प्राप्त विश्वविद्यालयको प्रमुख समस्या रहेको बताए । 'पर्याप्त जग्गा नभएकै कारण नयाँ कार्यक्रम सञ्चालन गर्न समस्या भएको छ,' उनले भने ।

उच्च शिक्षा ऐन नहुँदा पनि समस्या थपिएको विश्वविद्यालयका पदाधिकारीले गुनासो गरे । अन्य विश्वविद्यालयजस्तै केयूमा पनि विद्यार्थी संख्या घटिरहेको छ । विश्वविद्यालयको २० प्रतिशत कोटामा विद्यार्थी भर्ना हुन सकेका छैनन् । मेडिकल कलेजले पनि कोटाअनुसार विद्यार्थी पाउन सकेका छैनन् ।

विश्वविद्यालयले स्नातकदेखि पीएचडीसम्म ७ वटा स्कूल (संकाय) मा अध्यापन गराइरहेको छ, जसअन्तर्गत २ सयभन्दा बढी विषयमा पठनपाठन

हुन्छ । विभिन्न संकायमा गरी करिब १६ हजार ४३ विद्यार्थी छन् ।

सबैभन्दा धेरै विद्यार्थी मेडिकल साइन्सतर्फ स्नातक तहमा ७ हजार ५ सय ४४ जना छन् । सबैभन्दा पछि सुरु भएको कानुन संकायमा विद्यार्थीको संख्या थोरै छ । कानुन संकायमा स्नातक तहको मात्रै पढाइ हुन्छ र विद्यार्थी २ सय ६६ जना छन् ।

विवादै विवादमा सुदूरपश्चिम

सुदूरपश्चिम विश्वविद्यालयको सेवा (हालको केन्द्रीय क्याम्पस) लाई प्राध्यापक र कर्मचारी गरी २९ दरबन्दीमा नियुक्तिका लागि विज्ञापन आह्वान गरेको छ । आयोगले केही निश्चित व्यक्तिलाई जागिर खुवाउने नियतका साथ विज्ञापन आह्वान गरेको गुनासो सुनिन थालेको छ । 'कुनै व्यक्तिलाई भित्र्याउन खोजेजस्तो देखिन्छ,' विश्वविद्यालयका सहप्राध्यापक भूपेन्द्र विष्टले भने, 'विज्ञापनमा डिभिजन खोलिएको छैन, विशेष आवश्यकता शिक्षका लागि पनि स्नातकोत्तरमा जुनसुकै विषय भए पनि हुने तर एमफिल वा पीएचडीमा विशेष आवश्यकता शिक्षा मार्ग गरिएको छ ।'

कर्मचारी भर्नाको विवाद विश्वविद्यालयका लागि नौलो होइन । मान्य विवाद हुँदा पनि तालाबन्दी गर्ने परम्परा बनेको छ । विद्यार्थी संगठनदेखि प्राध्यापक कर्मचारीसम्मले तालाबन्दी गर्छन् । 'कर्मचारी भर्नादेखि कार्यक्रम सञ्चालनसम्म सबैमा राजनीतिक खिचतानी छ,' पूर्वीव्द टेकराज पन्तले भने, 'पदाधिकारी, कर्मचारी सबै राजनीतिक दलका निर्देशनमा चलेका छन् ।' क्याम्पस आंगिक बनाउने, कर्मचारी समायोजन गर्नेजस्ता विषयमा व्यापक अनियमितता भएको भन्दै २०७५ मा सरकारले छानविन समिति नै गठन गरेको थियो । तत्कालीन उपकुलपति भूपेण श्रेष्ठ र रजिस्ट्रार दिजराज भट्टले अनियमितता गरेको आरोप लागेपछि उनैहरूलाई निलम्बन गरी छानविन टोली गठन गरिएको थियो । त्यति बेला विश्वविद्यालय अनुदान आयोगका तत्कालीन अध्यक्ष भीमप्रसाद सुवेदीको अध्यक्षतामा तीन सदस्यीय छानविन समिति गठन भएको थियो । 'हामीले तयार पारेको प्रतिवेदन नै सार्वजनिक भएन,' सुवेदीले भने । त्यसअघि राष्ट्रिय योजना आयोगका तत्कालीन सदस्य उषा भक्तो संयोजकत्वमा कर्मचारी समायोजनसम्बन्धी छानविन समिति गठन भएको थियो ।

विश्वविद्यालयका रजिस्ट्रार यज्ञराज पाठकले कर्मचारी समायोजनको काम

अझै नटुंगिएको बताए । 'अझै पनि ६६ कर्मचारीको दरबन्दी मिलाउन गर्न बाँकी छ,' उनले भने । विश्वविद्यालयअन्तर्गत एक केन्द्रीय र १५ आंगिक क्याम्पसमा १७ हजार हाराहारी विद्यार्थी छन् । 'पछिल्लो समय कानुन, कृषि र इन्जिनियरिङमा विद्यार्थीको आकर्षण बढ्दै गएको छ,' विश्वविद्यालयका सहप्रशासक सन्तोष विष्टले भने ।

२०६८ असरमा स्थापना भएको विश्वविद्यालयले २०६९ मांसरमा तत्कालीन सिद्धान्त बहुमुखी क्याम्पस (हालको केन्द्रीय क्याम्पस) लाई समायोजन गरी पठनपाठन सुरु गरेको थियो । १० वर्षमा २७ पटक गरी ८ सय दिनभन्दा बढी केन्द्रीय कार्यालयमा ताला लागेको छ । विश्वविद्यालयमा भौतिक पूर्वाधारको अवस्था अझै दयनीय छ । पुस्तकालय, छात्रावास, कक्षाकोठा र खेलकुदका लागि कभर्ड हलको अभाव छ । उपकुलपति, डिनलगायत पदाधिकारीका लागि आवासीय भवन अहिले पनि भाडामै छ ।

शिक्षण अस्पताल चलाउने तयारीमा गण्डकी

२०७६ फागुनमा स्थापित गण्डकी विश्वविद्यालयमा सूचना प्रविधि र खेलकुद व्यवस्थापन, बीफर्मा, कानुन र व्यवस्थापनमा स्नातक तहका कक्षा सञ्चालित छन् । बोर्ड अफ ट्रस्टीको अवधारणामा सञ्चालित विश्वविद्यालयमा ३ सय ११ विद्यार्थी छन्

भने २८ जना प्राज्ञ छन् । विश्वविद्यालय शिक्षण अस्पताल स्थापना गर्ने तयारीमा छ । रजिस्ट्रार कैलाश तिर्मिल्सनाले होस्टेल, भवन निर्माणस्थलमा तरवार, त्याब भवन निर्माण, अन्य भवन निर्माण, सम्य कानुन, कृषि र इन्जिनियरिङमा विद्यार्थीको आकर्षण बढ्दै गएको छ,' विश्वविद्यालय अनुदान आयोगले हामीलाई प्रादेशिक विश्वविद्यालय भनेर अनुदान दिँदैन,' उनले भने ।

आफ्नै आविष्कार केन्द्र (इनोभेसन सेन्टर) स्थापना गरेको विश्वविद्यालयले कोदोको रक्मीलाई ब्रान्ड बनाउन अनुसन्धान थालेको छ । विश्वविद्यालयले पठनपाठन, अनुसन्धान, आविष्कार र अन्वेषणको क्षेत्रलाई विशेष महत्त्व दिँदै विभिन्न कार्यक्रम अगाडि बढाएको कुलपति गणेशमान गुरुङले जानकारी दिए ।

खुला विश्वविद्यालय डिनविहीन
उच्च शिक्षा हासिल गर्नबाट वञ्चित दुर्गममा रहेका विद्यार्थीलाई खुला शिक्षा दिन खोलिएको नेपाल खुला विश्वविद्यालय (एनओयू) का तीन संकाय डेढ वर्षदेखि डिनविहीन छन् । राजनीतिक भागबन्डा नमिलेर पदाधिकारी नियुक्त हुन नसकेको अध्यापकहरू बताउँछन् । 'उपकुलपतिमा सिलु मानन्धर बज्राचार्य र रजिस्ट्रार गोविन्दसिंह विष्टको अक्षमताले डिन नियुक्ति हुन नसकेको हो,' एक अध्यापकले भने ।

विश्वविद्यालयमा विज्ञान, स्वास्थ्य

तथा प्रविधि, सामाजिकशास्त्र तथा शिक्षा र 'व्यवस्थापन तथा कानुन' गरी तीन संकाय छन् । नेपाल खुला विश्वविद्यालय ऐन, २०७२ अनुसार विश्वविद्यालयको कुलपति शिक्षामन्त्री रहने व्यवस्था छ । कार्यकारी परिषद्को सिफारिसमा डिन नियुक्ति हुन्छ । संकाय प्रमुख, संकायको शिक्षण कार्यक्रम तथा अनुसन्धान प्रमुखसमेत डिन हुने व्यवस्था छ । श्रेयबहादुर देउवा नेतृत्वको सरकार रहँदा डिनका विषयमा राजनीतिक दलबीच भागबन्डा मिल्न सकेको थिएन । उपकुलपति मानन्धर कोषसैनिकट र रजिस्ट्रार विष्ट माओवादीनिकट हुन् । डिन नहुँदा कार्यकारी र प्राज्ञिक परिषद्ले समेत पूर्णता पाउन सकेका छैनन् । डिन नहुँदा कार्यक्रम सञ्चालनमा बाध भइरहेको रजिस्ट्रार विष्टले बताए ।

ललितपुरको मानभवनमा भाडाको कार्यालयमा रहेको विश्वविद्यालयले

२०७४ सालदेखि भर्चुअल विधिबाट पठनपाठन सञ्चालन गरेको हो । पदाधिकारी नियुक्ति नहुँदा आफ्नै भवन निर्माण र आवश्यक प्राध्यापक-कर्मचारी नियुक्ति प्रक्रिया अघि बढ्न सकेको छैन ।

विनोद भण्डारी (विराटनगर), **रमेशकुमार पौडेल** (चितवन), **अभिषा भट्टराई** (गण्डकी), **श्यामसुन्दर शशि** (जनकपुर), **घनश्याम जोतन** (रूपन्देही), **कृष्णप्रसाद जोतन** (सुर्खेत), **दुर्गालाल केसी** (राङ), **ज्योति श्रेष्ठ** (काभ्रे), **भालवी भट्ट** (कञ्चनपुर) र **प्रतीक्षा काफ्ले** (कास्की)

 DAI USAID BIODIVERSITY VACANCY ANNOUNCEMENT
Project Background: USAID Biodiversity will conserve nature, enhance human well-being, and safeguard Nepal’s biodiversity to improve the health of ecosystems, fight environmental crime, and improve the ability of communities to prepare for and adapt to impacts caused by climate change and natural disasters. USAID Biodiversity will achieve measurable conservation targets within the biodiversity-rich, terrestrial, and freshwater ecosystems of the Chitwan-Annapurna Landscape, Kailash Sacred Landscape, Terai Arc Landscape and the proposed Karnali Conservation Landscape, while increasing resilience to climate change and contributing to inclusive and sustainable development of the Nepali people. USAID Biodiversity invites applications from qualified Nepali nationals for the following positions. • Monitoring and Evaluation Specialist • Senior GESI Officer-Dhangadi (re-advertised) • Program Associate Application instructions: The job advertisements are now live for USAID Biodiversity, interested candidates are invited to apply via following links: • for Monitoring and Evaluation Specialist and Program Associate https://fs23.formsite.com/OLUTjx/p5qkxfp8ur/index • for Senior GESI Officer https://fs23.formsite.com/OLUTjx/iaiz497oom/index or refer to www.jobsnepal.com Please select the position, fill out the required information and upload your CV no later than 31st March 2023. Women and persons from excluded groups are encouraged to apply. <i>DAI promotes workforce diversity and considers excluded groups to include women, Dalits, indigenous ethnic groups, Madhesi, Muslim, persons with disabilities, people living in remote areas, and sexual and gender minorities.</i>

BID INVITATION FOR INTERNET CONNECTION SERVICE (Tender Ref.: GWTN/Tender/22/23_14) First Publication Date: 16 March 2023
The Gurkha Welfare Trust Nepal (GWTN), the field arm of Gurkha Welfare Trust UK, a registered charitable Trust working particularly for the Ex-Gurkha veterans and their wider communities across Nepal needs fast and reliable Internet Connection Service to the GWTN HQ, Pokhara and its Branch Offices (Area Welfare Centres) in different location of Nepal. The service should be provided based on fixed Annual fee, Capacity requirement: symmetric XX Mbps bandwidth as detailed in 3C, Connection should be fiber-optic cable. The service is expected to be highly stable and reliable. The successful provider must have 7x24x365 coverage for technical assistance and/or helpdesk facilities as per the Terms of Reference given with bid document. Interested eligible Internet Service Providers are invited to submit a competitive sealed bid for the same. Bid documents are available upon successful payment of NPR3,000.00 (In words Nepalese Rupees Three Thousand only) (non-refundable) from Procurement Cell, HQ GWT Nepal, British Gurkhas Pokhara till 26 March 2023 (1700hrs). All completed sealed bids should be submitted on or before 30 March 2023 (1600hrs) at the latest. The GWT Nepal reserves the right to accept or reject, wholly or partly, any or all the bids without assigning any reason whatsoever. For further details on eligibility requirement, please log on to https://www.gwt.org.uk/nepal/tenders/ and contact at the following address.

 गोर्खा वेलफेअर ट्रस्ट
The Gurkha Welfare Trust Nepal British Gurkhas Pokhara Tallo Deep-16, Pokhara, Kaski, Nepal Tel: 061-567 327 / 233, Email: eolprocell@hagws.org

 Samriddhi Finance Partnership for Prosperity	समृद्धि फाइनान्स कम्पनी लिमिटेड
नेपाल राष्ट्र बैंकबाट 'ग' वर्गको इजाजतपत्र प्राप्त संस्था रजिस्टर्ड कोटिद्वय कार्यालय: स्टैण्ड १, मकवानपुर, फोन नं: ०१७-५२५१००/५२३२२९ E-mail: info@sfc1.com.np , Website: www.sfc1.com.np	समृद्धि फाइनान्स कम्पनी लिमिटेड
कर्मजा चुक्ता गर्न आउने ३५ दिने अत्यन्त जरुरी सार्वजनिक सूचना	
प्रकाशित मिति: २०७९/१२/०२	

कावासोती खण्डमा कालोपत्र गर्न सुरु

नवलपुर (कास)- स्तरोन्नतिको चरणमा रहेको पूर्वपश्चिम राजमार्गको कावासोतीस्थित जंगल क्षेत्रमा सडक कालोपत्र सुरु भएको छ। कावासोती र लोकाहाबीचको जंगल क्षेत्रमा बुधवार ५ सय मिटर पक्की सडक निर्माण भएको हो। हाल पक्की बनाइएको सडक साढे ७ मिटर मात्र फराकिलो छ।

सडकका कन्सल्टयान्ट इन्जिनियर राकेश भन्नाले सडक निर्माणको काम जारी रहने र एक साताभित्र करिब ४ किलोमिटर सडक कालोपत्र गरिने जनाए। राजमार्गको उत्तरतर्फको साढे ७ मिटर फराकिलो सडक मात्र पहिलो

चरणमा कालोपत्र गरिएको हो। बुधवार गरिएको कालोपत्र ६ सेन्टिमिटर बाक्लो छ। दोस्रो चरणमा त्यसमाथि थप ४ सेन्टिमिटर बाक्लो कालोपत्र थपिने इन्जिनियर भन्ना बताउँछन्। यसअघि ठेकेदार कम्पनीले हर्कपुरदेखि पूर्व भेडाबारीसम्मको क्षेत्रमा करिब एक किलोमिटर खण्डमा परीक्षणका रूपमा कालोपत्र गरेको थियो। बजार क्षेत्रमा ६ लेनको सडक निर्माण गरिने बताइएको छ। सडकको बीचमा ३ मिटर भाग हरियाली हुनेछ। बजारबाहेकको जंगल क्षेत्रमा ४ लेन र दाउन्नेमा ३ लेनको सडक निर्माण

हुनेछ। पूर्वपश्चिम महेन्द्र राजमार्गअन्तर्गत बृटवल-नारायणगढ सडक खण्डको एक सय १४ किलोमिटर सडक फराकिलो पार्न चिनियाँ ठेकेदार कम्पनीले १७ अर्ब रूपैयाँमा ठेक्का सकारेको हो। गत साउन २२ मा सडक निर्माणको काम पुरै सम्पन्न गरेर सरकारलाई हस्तान्तरण गर्नुपर्ने सम्झौता थियो। त्यस अवधिमा सडक निर्माणको काम जम्मा १९ प्रतिशत मात्र सम्पन्न भएका कारण समयावधि एक वर्ष थपिएको छ। फागुन मसान्तसम्म सडक विस्तारको कार्य प्रगति २६ प्रतिशत मात्र रहेको छ।

जन्मः

वि.सं. २०१७/०३/२५

स्वगरीहणः

वि.सं. २०७५/११/२० शनिवार

स्व. सरोज कुमार उपाध्याय

यस टोल सुधार समितिका अध्यक्ष श्री सरोज कुमार उपाध्यायको असामयिक निधन भएको आज १३ औं दिनको पुण्यतिथिमा दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दै भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं। साथै यस दुःखद घडीमा शोकसन्तप्त परिवारमा धैर्यधारण गर्ने शक्ति प्रदान गरुन भनी ईश्वरसँग प्रार्थना गर्दछौं।

श्री अमरावती-कृति टोल सुधार समिति र समस्त टोलवासी

अमरावती मार्ग, कोटेश्वर-३२, काठमाडौं।

जन्म

वि.सं. २०१७/३/२९ गते

स्वगरीहण

वि.सं. २०७९/११/२० गते

स्व. ई. श्री सरोज कुमार उपाध्याय

यस नेशनल कलेज अफ इन्जिनियरिङका अध्यक्ष साथै नेपाल नेशनल एजुकेशन एकेडेमीका बोर्ड निर्देशक ई. सरोज कुमार उपाध्यायको ६२ वर्षको उमेरमा स्वगरीहण भएको आज १३ औं दिनको पुण्यतिथिमा दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दै भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं।

साथै यस दुःखद घडीमा शोक सन्तप्त परिवारमा धैर्यधारण गर्ने शक्ति प्राप्तिको कामना गर्दै हार्दिक समवेदना व्यक्त गर्दछौं।

नेपाल नेशनल एजुकेशन एकेडेमी

परिवार

नेशनल कलेज अफ इन्जिनियरिङ

परिवार

ताल्लिखेल, ललितपुर

भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली

स्व. सुमित्रा देवि अग्रवाल

(जन्मः वि.सं. २०१३/०२/०५ स्वगरीहण : वि.सं. २०७९/११/२१)

यस संस्थाका संस्थापक श्री रवि अग्रवाल र श्री शशि अग्रवालज्यूको पूजनिय माता स्व. सुमित्रा देवि अग्रवालको असामयिक निधन भएकोमा आज १२ औं दिनको पुण्य तिथिमा दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दै भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं। साथै यस दुः खद घडीमा शोक सन्तप्त परिवारजनमा ईश्वरले धैर्य धारण गर्न सक्ने शक्ति प्रदान गरुन् भनी प्रार्थना गर्दै हार्दिक समवेदना व्यक्त गर्दछौं।

बैष्णो मेडिसेल्स प्रा. लि. परिवार तथा टेकमिन्ट इन्ोमेसन्स प्रा. लि. परिवार काठमाण्डौ, नेपाल।

Teqmint

वर्गीकृत विज्ञापन

घर जग्गा

ललीतपुरको नवीपोट, बैस्योटी, खाकोको नयाघरहरू विक्रीमा: 9851071590

ललितपुर र भक्तपुरका विभिन्न स्थानहरूमा टुक्रा घरहरू विक्रीमा, सम्पर्कः 01-5152232 हिमचुली सर्भिसिज प्रा.लि.

घरजग्गा खरिदविक्री 9851027364 midaspropertydealer5@gmail.com

बुढानिलकण्ठमा बैकसुविधामा टुक्राघरेहरू 9828160442, 9827649199

काठमाडौंको मातातिर्थ, धादिङ्गको धुलिखेलमा फ्ल्याटहरू टुक्राघरेहरू विक्रीमा, प्रति-कठ्ठा १५,००,००० 9845046231, 9801838004

ललितपुर चापागाउँमा फ्ल्याट-गर्गुला टुक्राजग्गाहरू प्रतिजाना-१५४०, 9849123631, 9801838004

फुटड्रम २०फिट वाटोमा ४आना चौरकुना मिलेको जग्गा विक्रीमा प्रतिजाना ३०लाख, 9841467414

वनस्थली दुर्गोचारा नजिकै ०-४-२-२० देवी ०-३-०-० जग्गा विक्रीमा ९८२१०४४७५७, ९८१३२२२७५४

भरतपुरमा सस्तोमा १०कठ्ठा विक्रीमा 9851197655

टिकाखेलीमा दुईसटरसमेत एघारकोठाको नयाँघर विक्रीमा 9840785567

गुणकोलीमा सिनामंगमा ३वेडरमको फ्ल्याटविक्रीमा 9841357872

सस्तो खेत ९८४१०२३५४ ९५ लाख कीर्तिपुर चौभार हाडटमा नयाँघर ९८६९२२२०२९६

टोखा सरस्वतीमा ०-०-८-० आना जग्गा विक्रीमा ९८५१२०६७२८

फर्पिङ नैबुढी, फर्सिंदोल पुलसँगै, फास्टट्रयाक नजिक ४ रोपनी ५ अना जग्गा विक्रीमा ९८५१०२३११४, ९८४९४७८५८८

धुम्बाराही माहाकालको होम्सहस्रीटल पछडी रहेको वेडरमको Apartment विक्रीमा मूल्यः २२५ लाख सम्पर्क 9851022628

काठमाडौं भोक्रामा ५८ फिट वाटोमा २०० फिट मोहडा भएको रिस्टाटको लागि अतिउत्तम जग्गा आनाको १० लाखमा विक्रीमा ९८२८००६३३१

मित्रपार्कमा कर्मसंयल १५आना घरजग्गा 9803186112

सवारी साधन

सुविधायक स्क्रॉपियो रिजर्भमा चारहिल्लो अग्र मुस्ताइ विशेष प्याकेजसमेत ९८२१०४३३३७

सम्पर्क

सस्तोमा Cashdeposit धितोकुक्का शेयरलगत 9851006688

अतिसस्तोमा धितोकुक्का Cashdeposit Documentation 9851067787

बैकमा Cashdeposit धितोकुक्का लानतितु 9801045218

विद्यार्थीको लागि सस्तोमा Cash Deposit 9765345999

विदेशिजान CASH DEPOSITE धितोकुक्का, 9848933430

धितोकुक्का क्यासडिपोजिट धितोरखी ऋण 9851227495

सस्तोमा धितोकुक्का Cash deposit 9851277564

कारिज घरजग्गामा किनबेचमा तु.नगद, 9840050571

विदेशिजान बैंक व्यालेन्स U.S.A., Canada, 9851070998, 9802071481

आर्मी तथा पुलिसमा भर्तिहुन तालिम गरेका तथा भर्तिहुन नसकेका युवाहरूले तुरुल्ल सम्पर्क राख्नुहोला, 9819486575

घरजग्गा बैंक सहकारीको लिलामिवाट जोगाउन, 9761865115

निर्माण सफाई

मेसिनबाट सेफ्टीट्याङ्गी डलमंगाल जामखोले 9849442728

डलमंगाल जामखोले सस्तोमा 9841804543

डलमंगाल ट्वाइलेट जामखोले निर्माणपनि 9841739477

डलमंगाल सेफ्टीट्याङ्गी जामखोले सस्तोमा 9849519040

डलट्वाइलेट सेफ्टीट्याङ्गी जामखोले सस्तोमा 9812126872

डलमंगाल ट्वाइलेट जामखोले सस्तोमा 9840540700

वोरिङ डिपेयोरिङ्ग ईनारसम्बन्धी सम्पूर्ण कामकोलागि सम्पर्कनुहोस्। 9851149831, 9849506240

राम्रोचलेको खाजाघर तुरुल्लविक्रीमा 9841139864

रेस्टुरेण्ट क्याफे तु. विक्रीमा ९८६९३२६०६

चलिरहेको फेन्सी पसल विक्रीमा ९८६३८६३४२३

चौकमा रहेको अतिव्यस्त किराना तु.नगद, 9841804543

च्यासिडडोलमा च्याउ फर्म विक्रीमा 9869101426, 9861070727

असनमा कस्मेटिक पसल विक्रीमा 9841804543

सेफ्टीट्याङ्गी डलट्वाइलेट सफाई 9851088270, 9861728599

सेफ्टीट्याङ्गी सफाई गाडीमा १५००/- 9843768737

सेफ्टीट्याङ्गी सफाई टुलोगाडीमा मेसिनबाट 015251092, 9851024364

डल ट्वाइलेट जामखोले 100% 9841000096

डलमंगाल डलट्वाइलेट सेफ्टीट्याङ्गी सफाई 9851096233

सेफ्टीट्याङ्गी सफाई 9841212244, 9841488132, 015182401

भाडामा

ललितपुरमा घरकल्याट भाडामा लिनदिने 9851071590

मिनोमगलमा अफिसको लागि ३००० वर्ग फीटको कल्याट ९८५१२३५६३२

ललितपुर महालक्ष्मी नया सानागाउँ भाटभाटनीसँगै मेनरोडमा २ रोपनी जग्गा भाडामा ९८५१२७५८३२

विरगञ्ज गण्डक एरियामा कम्पाउण्ड घरेको जग्गा, सुरुन अपार्टमेन्ट भाटभैरवीमा १५४० कापेट एरियामा भएको फल्याट भाडामा/विक्रीमा, कलकी मालपोतनजिक गोदाम भाडामा 9851072050, 9869458725

अफिसको लागि फल्याट भाडामा कोटेश्वर, सहयोगीनगर 9849331839, 9851029215

नक्साल अन्डरग्राउण्ड पार्किङ सहितको अफिसस्पेस १०६६वर्गफिट न्यूनतमदर ८०प्रतिवर्गफिट, आवेदन अर्जनभित्र पेशगर्न ०१४५१४२३५, ९८४५११४५९३ nirdhannago@gmail.com

मध्यबानेश्वरमा सुविधायुक्त Flat खाली 9841659007

बानेश्वर मिलनचोकमा सुटर र भित्र ५००स्क्वायर फिट, माट, आईटी अफिस, होलसेल, गोदाम उपयुक्त 9808532578

११३ मिलनचोकमार्ग मध्यबानेश्वरमा एक्कोपनीमा निमित्त५४कोठा ३५०० वर्गफीटको पानी तथा पार्किङ सुविधायुक्त घरमाभाडामा १५०,००० 01-4109653, 9808144404

विरगञ्ज शम्भाला होटलनजीक घर-भाडामा सिधासम्पर्क 9803189210

वाहियो

धरिबरमसडकमा धरिबरमसडकमा पार्किङ सहितको अफिसस्पेस १०६६वर्गफिट न्यूनतमदर ८०प्रतिवर्गफिट, आवेदन अर्जनभित्र पेशगर्न ०१४५१४२३५, ९८४५११४५९३ nirdhannago@gmail.com

मध्यबानेश्वरमा सुविधायुक्त Flat खाली 9841659007

बानेश्वर मिलनचोकमा सुटर र भित्र ५००स्क्वायर फिट, माट, आईटी अफिस, होलसेल, गोदाम उपयुक्त 9808532578

११३ मिलनचोकमार्ग मध्यबानेश्वरमा एक्कोपनीमा निमित्त५४कोठा ३५०० वर्गफीटको पानी तथा पार्किङ सुविधायुक्त घरमाभाडामा १५०,००० 01-4109653, 9808144404

चक्रपथ शम्भाला होटलनजीक घर-भाडामा सिधासम्पर्क 9803189210

वहियो

धरिबरमसडकमा धरिबरमसडकमा पार्किङ सहितको अफिसस्पेस १०६६वर्गफिट न्यूनतमदर ८०प्रतिवर्गफिट, आवेदन अर्जनभित्र पेशगर्न ०१४५१४२३५, ९८४५११४५९३ nirdhannago@gmail.com

मध्यबानेश्वरमा सुविधायुक्त Flat खाली 9841659007

बानेश्वर मिलनचोकमा सुटर र भित्र ५००स्क्वायर फिट, माट, आईटी अफिस, होलसेल, गोदाम उपयुक्त 9808532578

११३ मिलनचोकमार्ग मध्यबानेश्वरमा एक्कोपनीमा निमित्त५४कोठा ३५०० वर्गफीटको पानी तथा पार्किङ सुविधायुक्त घरमाभाडामा १५०,००० 01-4109653, 9808144404

चक्रपथ शम्भाला होटलनजीक घर-भाडामा सिधासम्पर्क 9803189210

वहियो

धरिबरमसडकमा धरिबरमसडकमा पार्किङ सहितको अफिसस्पेस १०६६वर्गफिट न्यूनतमदर ८०प्रतिवर्गफिट, आवेदन अर्जनभित्र पेशगर्न ०१४५१४२३५, ९८४५११४५९३ nirdhannago@gmail.com

मध्यबानेश्वरमा सुविधायुक्त Flat खाली 9841659007

बानेश्वर मिलनचोकमा सुटर र भित्र ५००स्क्वायर फिट, माट, आईटी अफिस, होलसेल, गोदाम उपयुक्त 9808532578

११३ मिलनचोकमार्ग मध्यबानेश्वरमा एक्कोपनीमा निमित्त५४कोठा ३५०० वर्गफीटको पानी तथा पार्किङ सुविधायुक्त घरमाभाडामा १५०,००० 01-4109653, 9808144404

चक्रपथ शम्भाला होटलनजीक घर-भाडामा सिधासम्पर्क 9803189210

वहियो

धरिबरमसडकमा धरिबरमसडकमा पार्किङ सहितको अफिसस्पेस १०६६वर्गफिट न्यूनतमदर ८०प्रतिवर्गफिट, आवेदन अर्जनभित्र पेशगर्न ०१४५१४२३५, ९८४५११४५९३ nirdhannago@gmail.com

मध्यबानेश्वरमा सुविधायुक्त Flat खाली 9841659007

बानेश्वर मिलनचोकमा सुटर र भित्र ५००स्क्वायर फिट, माट, आईटी अफिस, होलसेल, गोदाम उपयुक्त 9808532578

११३ मिलनचोकमार्ग मध्यबानेश्वरमा एक्कोपनीमा निमित्त५४कोठा ३५०० वर्गफीटको पानी तथा पार्किङ सुविधायुक्त घरमाभाडामा १५०,००० 01-4109653, 9808144404

चक्रपथ शम्भाला होटलनजीक घर-भाडामा सिधासम्पर्क 9803189210

वहियो

धरिबरमसडकमा धरिबरमसडकमा पार्किङ सहितको अफिसस्पेस १०६६वर्गफिट न्यूनतमदर ८०प्रतिवर्गफिट, आवेदन अर्जनभित्र पेशगर्न ०१४५१४२३५, ९८४५११४५९३ nirdhannago@gmail.com

मध्यबानेश्वरमा सुविधायुक्त Flat खाली 9841659007

बानेश्वर मिलनचोकमा सुटर र भित्र ५००स्क्वायर फिट, माट, आईटी अफिस, होलसेल, गोदाम उपयुक्त 9808532578

११३ मिलनचोकमार्ग मध्यबानेश्वरमा एक्कोपनीमा निमित्त५४कोठा ३५०० वर्गफीटको पानी तथा पार्किङ सुविधायुक्त घरमाभाडामा १५०,००० 01-4109653, 9808144404

चक्रपथ शम्भाला होटलनजीक घर-भाडामा सिधासम्पर्क 9803189210

वहियो

धरिबरमसडकमा धरिबरमसडकमा पार्किङ सहितको अफिसस्पेस १०६६वर्गफिट न्यूनतमदर ८०प्रतिवर्गफिट, आवेदन अर्जनभित्र पेशगर्न ०१४५१४२३५, ९८४५११४५९३ nirdhannago@gmail.com

मध्यबानेश्वरमा सुविधायुक्त Flat खाली 9841659007

बानेश्वर मिलनचोकमा सुटर र भित्र ५००स्क्वायर फिट, माट, आईटी अफिस, होलसेल, गोदाम उपयुक्त 9808532578

११३ मिलनचोकमार्ग मध्यबानेश्वरमा एक्कोपनीमा निमित्त५४कोठा ३५०० वर्गफीटको पानी तथा पार्किङ सुविधायुक्त घरमाभाडामा १५०,००० 01-4109653, 9808144404

चक्रपथ शम्भाला होटलनजीक घर-भाडामा सिधासम्पर्क 9803189210

वहियो

धरिबरमसडकमा धरिबरमसडकमा पार्किङ सहितको अफिसस्पेस १०६६वर्गफिट न्यूनतमदर ८०प्रतिवर्गफिट, आवेदन अर्जनभित्र पेशगर्न ०१४५१४२३५, ९८४५११४५९३ nirdhannago@gmail.com

मध्यबानेश्वरमा सुविधायुक्त Flat खाली 9841659007

बानेश्वर मिलनचोकमा सुटर र भित्र ५००स्क्वायर फिट, माट, आईटी अफिस, होलसेल, गोदाम उपयुक्त 9808532578

११३ मिलनचोकमार्ग मध्यबानेश्वरमा एक्कोपनीमा निमित्त५४कोठा ३५०० वर्गफीटको पानी तथा पार्किङ सुविधायुक्त घरमाभाडामा १५०,००० 01-4109653, 9808144404

चक्रपथ शम्भाला होटलनजीक घर-भाडामा सिधासम्पर्क 9803189210

वहियो

धरिबरमसडकमा धरिबरमसडकमा पार्किङ सहितको अफिसस्पेस १०६६वर्गफिट न्यूनतमदर ८०प्रतिवर्गफिट, आवेदन अर्जनभित्र पेशगर्न ०१४५१४२३५, ९८४५११४५९३ nirdhannago@gmail.com

मध्यबानेश्वरमा सुविधायुक्त Flat खाली 9841659007

बानेश्वर मिलनचोकमा सुटर र भित्र ५००स्क्वायर फिट, माट, आईटी अफिस, होलसेल, गोदाम उपयुक्त 9808532578

११३ मिलनचोकमार्ग मध्यबानेश्वरमा एक्कोपनीमा निमित्त५४कोठा ३५०० वर्गफीटको पानी तथा पार्किङ सुविधायुक्त घरमाभाडामा १५०,००० 01-4109653, 9808144404

चक्रपथ शम्भाला होटलनजीक घर-भाडामा सिधासम्पर्क 9803189210

वहियो

धरिबरमसडकमा धरिबरमसडकमा पार्किङ सहितको अफिसस्पेस १०६६वर्गफिट न्यूनतमदर ८०प्रतिवर्गफिट, आवेदन अर्जनभित्र पेशगर्न ०१४५१४२३५, ९८४५११४५९३ nirdhannago@gmail.com

मध्यबानेश्वरमा सुविधायुक्त Flat खाली 9841659007

बानेश्वर मिलनचोकमा सुटर र भित्र ५००स्क्वायर फिट, माट, आईटी अफिस, होलसेल, गोदाम उपयुक्त 9808532578

११३ मिलनचोकमार्ग मध्यबानेश्वरमा एक्कोपनीमा निमित्त५४कोठा ३५०० वर्गफीटको पानी तथा पार्किङ सुविधायुक्त घरमाभाडामा १५०,००० 01-4109653, 9808144404

चक्रपथ शम्भाला होटलनजीक घर-भाडामा सिधासम्पर्क 9803189210

वहियो

धरिबरमसडकमा धरिबरमसडकमा पार्किङ सहितको अफिसस्पेस १०६६वर्गफिट न्यूनतमदर ८०प्रतिवर्गफिट, आवेदन अर्जनभित्र पेशगर्न ०१४५१४२३५, ९८४५११४५९३ nirdhannago@gmail.com

मध्यबानेश्वरमा सुविधायुक्त Flat खाली 9841659007

बानेश्वर मिलनचोकमा सुटर र भित्र ५००स्क्वायर फिट, माट, आईटी अफिस, होलसेल, गोदाम उपयुक्त 9808532578

११३ मिलनचोकमार्ग मध्यबानेश्वरमा एक्कोपनीमा निमित्त५४कोठा ३५०० वर्गफीटको पानी तथा पार्किङ सुविधायुक्त घरमाभाडामा १५०,००० 01-4109653, 9808144404

चक्रपथ शम्भाला होटलनजीक घर-भाडामा सिधासम्पर्क 9803189210

वहियो

धरिबरमसडकमा धरिबरमसडकमा पार्किङ सहितको अफिसस्पेस १०६६वर्गफिट न्यूनतमदर ८०प्रतिवर्गफिट, आवेदन अर्जनभित्र पेशगर्न ०१४५१४२३५, ९८४५११४५९३ nirdhannago@gmail.com

मध्यबानेश्वरमा सुविधायुक्त Flat खाली 9841659007

बानेश्वर मिलनचोकमा सुटर र भित्र ५००स्क्वायर फिट, माट, आईटी अफिस, होलसेल, गोदाम उपयुक्त 9808532578

११३ मिलनचोकमार्ग मध्यबानेश्वरमा एक्कोपनीमा निमित्त५४कोठा ३५०० वर्गफीटको पानी तथा पार्किङ सुविधायुक्त घरमाभाडामा १५०,००० 01-4109653, 9808144404

चक्रपथ शम्भाला होटलनजीक घर-भाडामा सिधासम्पर्क 9803189210

वहियो

धरिबरमसडकमा धरिबरमसडकमा पार्किङ सहितको अफिसस्पेस १०६६वर्गफिट न्यूनतमदर ८०प्रतिवर्गफिट, आवेदन अर्जनभित्र पेशगर्न ०१४५१४२३५, ९८४५११४५९३ nirdhannago@gmail.com

मध्यबानेश्वरमा सुविधायुक्त Flat खाली 9841659007

बानेश्वर मिलनचोकमा सुटर र भित्र ५००स्क्वायर फिट, माट, आईटी अफिस, होलसेल, गोदाम उपयुक्त 9808532578

११३ मिलनचोकमार्ग मध्यबानेश्वरमा एक्कोपनीमा निमित्त५४कोठा ३५०० वर्गफीटको पानी तथा पार्किङ सुविधायुक्त घरमाभाडामा १५०,००० 01-4109653, 9808144404

चक्रपथ शम्भाला होटलनजीक घर-भाडामा सिधासम्पर्क 9803189210

वहियो

धरिबरमसडकमा धरिबरमसडकमा पार्किङ सहितको अफिसस्पेस १०६६वर्गफिट न्यूनतमदर ८०प्रतिवर्गफिट, आवेदन अर्जनभित्र पेशगर्न ०१४५१४२३५, ९८४५११४५९

रोजगारीसंगै सिंचाइ सुविधा

७ सय हेक्टर क्षेत्रफलमा
सिँचाइ सुविधा पुर्‍याउन
१० करोड रुपैयाँ लागतमा
निर्मित भुतहा बाँध
सञ्चालनमा

७ सय हेक्टर क्षेत्रफलमा सिंचाइ सुविधा पुऱ्याउनु बनाइएको थियो चार वषी नयाँदेई जीण बनाइको र नहरमा पानी बग्नु छाडेको थियो । लुम्बिनी एकीकृत विकास संस्था (लिडो) नेपालका अध्यक्ष अतहर कमालले स्थानीयको सँझी सहज बन्ने र मर्मत सम्भार दिगो हुने गर्नु उपभोक्तावाटे मर्मत सम्भार र व्यवस्थापन गराइएको बताए । कामदारलाई दैनिक ४ सयका दरले ज्याला दिइएको र बैकमार्फत भुक्तानी दिइएको जनाए । मजदुरको कामलाई व्यवस्थित गर्ने हाँसिया, कोदालो र बगेडा पान दिइएको थियो । ती सबै सामग्री उनीहरूलाई निःशुल्क प्रदान गरिएको हो । एक अपाता भएका, ६ महिला र ९४ पुरुष श्रमिक काममा खटिरका थिए ।

अमरावती मार्ग, कोटेश्वर-३२, काठमाडौं ।

 नेपाल नेशनल एजुकेशन एकेडेमी
परिवार

 नेशनल कलेज अफ इन्जिनियरिङ
परिवार
तालिखसेल, ललितपुर

यस संस्थाका संस्थापक श्री रवि अग्रवाल र श्री शशि अग्रवालज्यूको पूजनिय माता स्व. सुमित्रा देवि अग्रवालको असामयिक निधन भएकोमा आज १२ औं दिनको पुण्य तिथिमा दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दै भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं । साथै यस दुः खद् घडीमा शोक सन्तप्त परिवारजनमा ईश्वरले धैर्य धारण गर्न सक्ने शक्ति प्रदान गरुन भनी प्रार्थना गर्दै हार्दिक समवेदना व्यक्त गर्दछौं ।

 बैष्णो मेडिसेल्स प्रा. लि. परिवार तथा
टेकमिन्ट ईनोमेसन्स प्रा. लि. परिवार
काठमाण्डौ, नेपाल ।

समिध/समिधनी
मुकुन्द शर्मा पौडेल/श्रीमती निर्मला पौडेल
एवं परिवार

डिभोर्स वा एकलवधु विवाहको लागि
चाडियो १५६०११४९०८

५४३६
८२५१०५३०७८
८२५१६२८२२८

६६३६६६६५
८२५१६५५३५
१७११५१२
०१-५४३५६३४

०१-५१००४७०
०३३-५६३१०६
०३५-४२०१२५
८४३६२०७५७
८२४१९६३६१

क. बाहेक

सम्पर्क नं. ५१३५०००, ५१३५००४, Ext. १६४८ Email: mktclassified@kmg.com.np

